

Številka: 007-108/2017

Ljubljana, 8. 5. 2018

EVA: 2017-2550-0030

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega, tretjega in šestega odstavka 17. člena, šestega odstavka 20. člena, prvega in drugega odstavka 23. člena, šestega odstavka 70. člena in trinajstega odstavka 74. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16 in 61/17 – GZ) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela naslednji sklep:

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je izdala Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju in jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

mag. Lilijana Kozlovič
GENERALNA SEKRETARKA

Priloge:

- Obrazložitev

Prejemniki sklepa:

- Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana
- Ministrstvo za infrastrukturo, Langusova ulica 4, 1000 Ljubljana

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje
Tone Kvasič, vodja Oddelka za okolje v Direktoratu za okolje

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

/

5. Kratak povzetek gradiva:

Predlagana uredba prenaša v pravni red Republike Slovenije Prilogo II k Direktivi 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa

(UL L št. 189 z dne 18. 7. 2002, str. 12), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije (EU) 2015/996 z dne 19. maja 2015 o določitvi skupnih metod ocenjevanja hrupa v skladu z Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 168 z dne 1. 7. 2015, str. 1), s katero so določene začasne metode za ocenjevanje kazalcev hrupa in njihove prilagoditve.

Področje mejnih vrednosti kazalcev hrupa v okolju je trenutno urejeno v Uredbi o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10). To uredbo je bilo treba spremeniti zaradi sprememb Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16 in 61/17 – GZ, v nadaljevanju: ZVO-1), s katerimi so bile opuščene določbe, ki so ministrstvu omogočale izdajo posebnih dovoljenj za čezmerne obremenitve okolja, te pa so se uporabljale tudi za čezmerno obremenjevanje s hrupom v obratovanju gradbišč. Takšna ureditev se je izkazala za neučinkovito in je pomenila administrativno oviro oz. obremenitev, saj bi bilo treba v Republiki Sloveniji izdajati posebna dovoljenja za veliko število gradbišč. Predlagana ureditev ureja hrup z gradbišč drugače, o čemer več v obrazložitvi po členih.

Zahtevana sprememba pa je omogočila tudi nekatere druge izboljšave veljavne ureditve. Vendar pa predlagana ureditev ne spreminja mejnih vrednosti kazalcev hrupa, kot so določeni v veljavni uredbi.

Predlagana uredba z namenom, da se izogne, prepreči ali zmanjša škodljive učinke zaradi izpostavljenosti okoljskemu hrupu, določa stopnje varstva pred hrupom, mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju, ukrepe varstva pred hrupom, ocenjevanje kazalcev hrupa, podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, vsebino okoljevarstvenega dovoljenja, vsebino strokovne ocene skladnosti obratovanja virov hrupa, vsebino ocene obremenjenosti okolja s hrupom in začasne metode za ocenjevanje kazalcev hrupa in njihove prilagoditve.

Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju ima neposredno pravno podlago v drugem, tretjem in šestem odstavku 17. člena, šestem odstavku 20. člena, prvem in drugem odstavku 23. člena, šestem odstavku 70. člena in trinajstem odstavku 74. člena ZVO-1, tako da je njegova izdaja vnaprej določena dolžnost za izpolnitev zakona. S tem ima Vlada Republike Slovenije zakonsko obvezo, da ta predpis izda, sprememba predpisa pa je nujna s stališča razvojnih projektov prometne infrastrukture. Glede na navedeno se šteje izdaja tega predpisa za opravljanje tekočih poslov v smislu 115. člena Ustave Republike Slovenije.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

– I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
/				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
/				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
/				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
/				

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Kratka obrazložitev

/

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

NE

NE

NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: NE
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

/

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani:

/

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA

(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)

Datum objave: od 31. 3. 2017 do 3. 5. 2017

Stališče do pripomb in mnenj javnosti, v katerem bodo navedeni razlogi za njihovo upoštevanje oziroma neupoštevanje pri pripravi predpisa, bo skladno s 34. a členom Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16 in 61/17 – GZ) objavljeno na svetovnem spletu po uveljavitvi predpisa. V nadaljevanju je povzetek najbolj pogostih pripomb iz javne in medresorske obravnave predloga predpisa.

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o varstvu okolja.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev:***Fizične osebe:***

- med vire hrupa naj se vključijo tudi prezračevalne naprave in toplotne črpalke;
- omejitev obratovalnega časa gradbišča, na način, da lahko poteka gradnja le v času dneva;
- uredba ne obravnava nizkofrekvenčnega hrupa in infrazvoka;
- ne strinjanje s preimenovanjem kritičnih vrednosti kazalcev hrupa v mejne vrednosti kazalcev hrupa in tako zvišanjem ravni dovoljenega hrupa;
- ne strinjanje z opredelitvijo virov hrupa: ceste z manj kot 3 000 000 vozil letno in železniških prog z manj kot 30 000 prevozov vlakov letno v Uredbi niso vir hrupa;
- neutemeljeno višanje kapacitet za pristanišče, skladišče ali drugo odprto površino za pretovor blaga (za 12x; s sedanjih 10 000 ton letne mase blaga na 120 000 t);
- ukrepi na viru in aktivni ukrepi morajo imeti prednost pred pasivnimi ukrepi;

Luka Koper:

- iz seznama virov hrupa naj se izločijo ladje v pristaniščih;

- pristanišče naj se glede predpisanih mejnih vrednosti kazalcev hrupa obravnava kot linijski vir hrupa;

Mestna občina Ljubljana:

- I. stopnja varstva pred hrupom ne sme veljati za območja varovane narave – krajinski parki, saj so ti večkrat vpeti v urbano okolje. Po funkciji so to rekreacijska območja, zato naj se razvrstijo v III. stopnjo varstva pred hrupom;
- II. stopnja varstva pred hrupom ne sme veljati za Površine za turizem, saj so te pogosto ob prometnih površinah in centralnih dejavnostih, zato naj se uvrstijo v III. stopnjo varstva pred hrupom;

Mestna občina Maribor:

- kot vir hrupa naj se dodajo zvočne naprave na javnih prireditvah;

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo:

- med vire hrupa, ki lahko sanirajo čezmerni hrup tudi z ukrepi pasivne protihrupne zaščite, naj se uvrstijo tudi naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, za katere je pridobljeno okoljevarstveno dovoljenje skladno s 14. a členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10);
- v okoljevarstvenem dovoljenju se uredi vprašanje načrtovanih ali nenačrtovanih izrednih dogodkov obratovanja naprave;

Ministrstvo za zdravje:

- nasprotovanje pragu za vir hrupa ceste 3 000 000 vozil na leto in pragu za vir hrupa železnice 30 000 prevozov na leto;
- med vire hrupa naj se vključijo tudi prezračevalne naprave in toplotne črpalke;
- omejitev obratovalnega časa gradbišča, na način, da lahko poteka gradnja le v času dneva;
- posamezna podrobnejša namenska raba naj se razvrsti v največ eno območje stopnje varstva pred hrupom;
- določitev stopnje varstva pred hrupom mora biti zavezujoč in v pristojnosti občin;
- obratovalni monitoring naj se začasno določi tudi na območjih, kjer je zaznanih več pritožb zaradi hrupa, da se lahko ugotavljajo posebnosti, ki so vzrok pritožb občanov;

Ministrstvo za infrastrukturo:

- naj se doda poglavje o infrazvoku (nizkofrekvenčni hrup);
- problematika vrednotenja celotnega hrupa iz pristanišč, predvsem izvajanja ukrepov zmanjševanja hrupa iz ladij. Tuje ladje se obravnavajo kot ozemlja tujih držav, na katere lahko vstopa le pristojni organ, ki lahko ravna le v skladu z določili konvencij Mednarodne pomorske organizacije (IMO);
- v seznam virov hrupa naj se dodajo vetrne elektrarne (VE);
- velikost ter trajanje gradbišča nista ustrezna kriterija za določitev ali se gradbišče obravnava kot vir hrupa;
- dodati možnost pridobitve okoljevarstvenega soglasja (za linijske vire), ko so ukrepi varstva pred hrupom še v fazi načrtovanja;
- zahtevane vsebine ocene obremenjenosti okolja s hrupom (Priloga 4) naj se smiselno upoštevajo

glede na njen namen;

- iz seznama virov hrupa naj se izločijo ladje v pristaniščih;
- pristanišče naj se obravnava kot linijski vir hrupa;

Ministrstvo za obrambo:

- večja natančnost besedila pri rabi terminologije s področja obrambe ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;

Predlogi iz javne obravnave so bili upoštevani **delno**.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bile upoštevane, ter razlogi za neupoštevanje:

- Uredba ne normira naprav, kot so: prezračevalne naprave, toplotne črpalke in drugo opremo, saj je oprema, ki se prodaja na notranjem trgu Evropske unije regulirana z zakonodajo na področju proizvodov, ki vključuje tudi varovanje okolja;
- obratovanje gradbišča je omejeno z mejnimi vrednostmi kazalcev hrupa iz Preglednice 6 Uredbe, dodatno so mejne vrednosti kazalcev hrupa za obratovanje gradbišč znižane ob sobotah po 16. uri, ob nedeljah ali dela prostih dnevih;
- normiranje nizkofrekvenčnega hrupa načrtujemo po objavi priročnika o okoljskem hrupu, ki ga v sodelovanju z Evropsko komisijo pripravlja Svetovna zdravstvena organizacija, ter priprave ustrezne zakonodaje na nivoju Evropske skupnosti;
- kritične vrednosti: ZVO-1 v prvem odstavku 23. člena daje vladi pooblastilo, da določi standarde kakovosti okolja, ciljne, opozorilne, alarmne in kritične vrednosti, stopnje zmanjševanja onesnaževanja okolja in s tem povezane ukrepe. Vendar pa ZVO-1 vladi ne nalaga obveznosti, da za vsak del okolja določi vse našteje standarde kakovosti okolja. Zaradi tega jih vlada določa glede na del okolja, za katerega določa standarde kakovosti. Tudi veljavna Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10) vsebuje »le« mejne in kritične vrednosti obremenjevanja okolja s hrupom, ne pa npr. tudi ciljnih, opozorilnih in alarmnih vrednosti. Tudi Direktiva 2002/49/ES o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa vsebuje le zahteve, da država članica, kjer je primerno, določi mejne vrednosti kazalcev hrupa, ne pa tudi ciljnih, opozorilnih alarmnih ali kritičnih vrednosti za hrup. Veljavna uredba v resnici vsebuje tudi »kritične vrednosti kazalcev hrupa v okolju«, ki jih Uredba ne vsebuje več. Ta sprememba upošteva, da je kritična vrednost v 6.4.1 točki 3. členu ZVO-1 opredeljena kot »predpisana vrednost, določena na podlagi znanstvenih spoznanj, katere preseganje ima lahko neposredne škodljive učinke na nekatere sprejemnike, kot npr. na drevesa, druge rastline in naravne ekosisteme, vendar ne na človeka«. Zaradi uskladitve z ZVO-1 je bilo torej treba pojem kritična vrednost opustiti, ker se v veljavni uredbi v nasprotju z ZVO-1 pojem kritična vrednost uporablja za hrup, ki je posledica uporabe več cest ali več železniških prog ali ceste ali več cest in železniške proge, in se ne nanaša na škodljive učinke hrupa na »drevesa, druge rastline in naravne ekosisteme«, kot določa zgoraj navedena definicija kritične vrednosti. Zaradi vsega navedenega se v Uredbi pojem »kritična vrednost« ne uporablja več, vendar pa se hrup, ki je posledica uporabe več cest ali več železniških prog ali ceste ali več cest in železniške proge obravnava enako kot v veljavni uredbi, enake so tudi mejne vrednosti, določene v Preglednici 2 Priloge 1 Uredbe.
- I stopnja varstva pred hrupom obsega mirno območje na prostem, ki je v skladu z Uredbo o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 121/04) določeno kot območje varstva pred hrupom, ki obsega zavarovano območje po predpisih s področja ohranjanja narave, zato jih ni mogoče razvrstiti v III. stopnjo varstva pred hrupom;
- območja stanovanj in območja za turizem se lahko razvrstijo v II. ali v III. stopnjo varstva pred hrupom. Takšna ureditev izhaja po eni strani iz obstoječega vzorca poselite, ki ni homogeno. Po drugi strani pa se s predlagano ureditvijo omogoča prilagajanje varovanja okolja pred hrupom specifikam nekega območja. To pomeni, da se lahko npr. območje za turizem, v katerega se želi umestiti turistična dejavnost s poslovnim modelom, ki vključuje mir in stik z naravo varuje z II. stopnjo varstva pred hrupom, medtem ko se območje za turizem, v katerem se želi razvijati zabaviščne storitve uvrsti v III. stopnjo varstva pred hrupom in na ta način omogoči njegovo obratovanje. Podobno je pri območju stanovanj: območje, kjer prebivalci npr. kmetujejo, je primerno razvrstiti v III. stopnjo varstva pred hrupom, medtem ko je stanovanjska območja, ki so urbanistično načrtovana na način, da v njih ni prometa ali glasnejših storitvenih

<p>dejavnosti, primerno varovati z II. stopnjo varstva pred hrupom;</p> <ul style="list-style-type: none"> - zvočne naprave se urejajo z Uredbo o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup; - za razvrščanje posameznega območja podrobnejše namenske rabe v enega od štirih stopenj varstva pred hrupom je na podlagi tretjega odstavka 23. člena ZVO-1 pooblaščen minister, pristojen za okolje; - predloga o prilagajanju frekvence monitoringa glede na količino pritožb občanov ni mogoče sprejeti. V skladu s Pravilnikom o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) je pogostost izvajanja obratovalnega monitoringa določena in sicer vsakih tri leta če gre za napravo ali vsakih pet let če gre za cesto, železnico, letališče ali heliport. 	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA
IRENA MAJCEN MINISTRICA	

Na podlagi drugega, tretjega in šestega odstavka 17. člena, šestega odstavka 20. člena, prvega in drugega odstavka 23. člena, šestega odstavka 70. člena in trinajstega odstavka 74. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16 in 61/17 – GZ) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen **(namen)**

(1) Ta uredba določa zaradi varstva okolja pred hrupom:

1. stopnje varstva pred hrupom,
2. mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju,
3. ukrepe varstva pred hrupom,
4. ocenjevanje kazalcev hrupa,
5. podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja,
6. podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja,
7. vsebino strokovne ocene skladnosti obratovanja virov hrupa in
8. vsebino ocene obremenjenosti okolja s hrupom.

(2) Ta uredba v skladu z Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa (UL L št. 189 z dne 18. 7. 2002, str. 12), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije (EU) 2015/996 z dne 19. maja 2015 o določitvi skupnih metod ocenjevanja hrupa v skladu z Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 168 z dne 1. 7. 2015, str. 1) določa tudi začasne metode za ocenjevanje kazalcev hrupa in njihove prilagoditve.

2. člen **(uporaba)**

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za hrup v okolju, ki ga povzročajo stalne ali občasne emisije hrupa enega ali več virov obremenjevanja okolja s hrupom.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe te uredbe ne uporabljajo za emisije hrupa strojev v skladu s predpisom o emisijah hrupa strojev, ki se uporabljajo na prostem, in za hrup v okolju, ki:

1. ga povzroča izpostavljeni človek sam,
2. nastaja zaradi del v gospodinjstvih,

3. ga povzročajo prebivalci v sosednjih stanovanjih oziroma stanovanjskih stavbah,
4. ga povzročajo domače živali,
5. nastane na delovnem mestu,
6. nastane znotraj prevoznih sredstev,
7. ga povzročajo ladje,
8. nastane zaradi vojaških, obrambnih ali zaščitnih dejavnosti na območjih za potrebe obrambe ter območjih za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, določenih v skladu s predpisi, ki urejajo prostor,
9. nastane zaradi izvajanja nalog v zvezi z obrambo države ali izvajanja zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah in
10. nastane pri izvajanju medicinske, policijske in druge pomoči.

3. člen (izrazi)

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. celotna obremenitev okolja s hrupom je obremenitev okolja zaradi virov hrupa, ki prispevajo k obremenitvi posameznega območja iz 4. člena te uredbe s hrupom;
2. ekvivalentna raven hrupa L_{eq} je za določen časovni interval izračunana stalna raven hrupa, ki je po energiji zvočnega valovanja enaka energiji izmerjenega hrupa (v nadaljnjem besedilu: ekvivalentna raven hrupa);
3. gradbišče je gradbišče v skladu z zakonom, ki ureja graditev;
4. heliport je heliport v skladu s predpisi, ki urejajo letalstvo;
5. industrijski kompleks je ena ali več naprav na istem kraju, ki jih upravlja ena fizična ali pravna oseba;
6. konična raven hrupa L_1 je tista vrednost hrupa, izračunana v skladu s standardom SIST ISO 1996-2, ki je presežena v trajanju enega odstotka časa merjenja hrupa, pri čemer mora čas merjenja hrupa trajati vsaj en obratovalni cikel, značilen za vir hrupa, in ne sme biti krajši od ene minute;
7. kraj je zemljepisna lega industrijskega kompleksa;
8. letališče je letališče v skladu s predpisi, ki urejajo letalstvo;
9. linijski vir hrupa je cesta ali železniška proga, vključno z vsemi objekti pripadajoče infrastrukture, ki je potrebna za njihovo obratovanje;
10. nov vir hrupa je vsak nov vir hrupa ali vir hrupa s spremenjeno zmogljivostjo ali vrsto procesa, zaradi katerega nastaja emisija hrupa v okolje, do začetka obratovanja oziroma do pridobitve uporabnega dovoljenja v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov;
11. območje podrobnejše namenske rabe prostora je območje, prikazano v občinskem prostorskem načrtu v skladu s predpisom, ki ureja vsebino, obliko in način priprave prostorskega načrta občine;
12. obstoječi vir hrupa je vir hrupa, ki na dan uveljavitve te uredbe obratuje, oziroma ko je zanj pridobljeno pravnomočno uporabno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev;
13. površina podrobnejše namenske rabe prostora je površina na območju podrobnejše namenske rabe prostora, določena s predpisom, ki ureja vsebino, obliko in način priprave prostorskega načrta občine;
14. pristanišče je pristanišče v skladu s pomorskim zakonikom;
15. ukrepi varstva pred hrupom so:
 - prostorsko načrtovanje in graditev objektov, ki so vir hrupa,
 - prostorsko načrtovanje območij varstva pred hrupom, prostorsko načrtovanje območij in graditev stavb z varovanimi prostori,
 - ukrepi za zmanjšanje emisije hrupa, povezani z načinom obratovanja vira hrupa,

- ukrepi za zmanjšanje emisije hrupa na viru hrupa,
 - ukrepi preprečevanja širjenja hrupa v okolje iz vira hrupa (aktivna zaščita) in
 - ukrepi zmanjšanja vplivov hrupa na varovane prostore stavb (pasivna zaščita), v skladu s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah;
16. varovani prostor je prostor v stavbi, v katerem se opravlja vzgojno-varstvena ali izobraževalna dejavnost ali dejavnost zdravstvenih domov, zdravstvenih postaj, bolnišnic ali klinik v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, in prostori v stanovanjih, v katerih se ljudje zadržujejo dlje časa (npr. spalnice, dnevne sobe, otroške sobe, bivalne kuhinje ipd.);
17. vir onesnaževanja okolja s hrupom (v nadaljnjem besedilu: vir hrupa) je:
- cesta, na kateri letni pretok presega 1 000 000 vozil,
 - železniška proga z letnimi prevozi več kot 10 000 vlakov,
 - letališče, heliport ali pristanišče,
 - skladišče ali druge odprte površine za pretovor blaga, če letna masa tega blaga presega 10 000 ton (v nadaljnjem besedilu: objekt za pretovor blaga),
 - odprto parkirišče, na katerem letni pretok vozil presega 1 000 000 vozil, razen tistih, ki so v skladu s predpisom, ki ureja javne ceste, del avtoceste, hitre ceste, glavne ceste ali regionalne ceste,
 - naprava, katere obratovanje zaradi izvajanja industrijske, obrtne, proizvodne, storitvene in podobnih dejavnosti ali proizvodne dejavnosti v kmetijstvu ali gozdarstvu povzroča v okolju stalen ali občasen hrup. Naprava je tudi naprava za obdelavo odpadkov, vetrna elektrarna, objekt za izkoriščanje ali predelavo mineralnih surovin, strelišče ali poligon za uničevanje neeksploziranih ubojnih sredstev, objekt za športne ali druge javne prireditve, gostinski ali zabaviščni lokal, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave in zabaviščni objekt (npr. avtodrom, vrtiljak ali športno strelišče),
 - industrijski kompleks,
 - gradbišče, na katerem se izvaja poseg v okolje, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja,
 - obrat;
18. vplivno območje vira hrupa je območje, v katerem je na podlagi vrednotenja kazalcev hrupa na podlagi priloge 4, ki je sestavni del te uredbe, ocenjeno, da je hrup zaradi obratovanja vira hrupa na tem območju višji od mejnih vrednosti za III. stopnjo varstva pred hrupom;
19. začasne metode za ocenjevanje kazalcev hrupa so metode, določene v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo enak pomen, kot ga določa predpis, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju.

4. člen **(stopnje varstva pred hrupom in merila za razvrščanje)**

(1) Zaradi varstva pred hrupom se posamezna območja podrobnejše namenske rabe razvrstijo v štiri stopnje varstva:

- a) I. stopnja varstva pred hrupom (v nadaljnjem besedilu: I. območje varstva pred hrupom) obsega mirno območje na prostem, razen:
- območja prometne infrastrukture, v širini 1000 metrov od sredine ceste ali železniške proge, in
 - območja mineralnih surovin;

- b) II. stopnja varstva pred hrupom (v nadaljnjem besedilu: II. območje varstva pred hrupom) obsega naslednja območja podrobnejše namenske rabe prostora:
- območje stanovanj: stanovanjske površine, stanovanjske površine za posebne namene ali površine počitniških hiš,
 - območje centralnih dejavnosti: površine za zdravstvo v neposredni okolici bolnišnic, zdravilišč in okrevališč, in
 - posebno območje: površine za turizem;
- c) III. stopnja varstva pred hrupom (v nadaljnjem besedilu: III. območje varstva pred hrupom) obsega naslednja območja podrobnejše namenske rabe prostora:
- območje stanovanj: stanovanjske površine, stanovanjske površine za posebne namene, površine podeželskega naselja ali počitniških hiš,
 - območje centralnih dejavnosti: osrednja območja centralnih dejavnosti ali druga območja centralnih dejavnosti,
 - posebno območje: površine športnih centrov ali površine za turizem,
 - območje zelenih površin: površine za oddih, rekreacijo in šport, parki, površine za vrtičkarstvo, druge urejene zelene površine ali pokopališča,
 - površine razpršene poselitve in
 - razpršeno gradnjo;
- č) IV. stopnja varstva pred hrupom (v nadaljnjem besedilu: IV. območje varstva pred hrupom) obsega naslednja območja podrobnejše namenske rabe prostora:
- območje proizvodnih dejavnosti: površine za industrijo, gospodarske cone ali površine z objekti za industrijsko proizvodnjo,
 - območje prometne infrastrukture,
 - območje energetske infrastrukture,
 - območje komunikacijske infrastrukture,
 - območje okoljske infrastrukture,
 - območje vodne infrastrukture,
 - območje mineralnih surovin: vse površine,
 - območju kmetijskih zemljišč: vse površine, razen površin na mirnem območju na prostem, in
 - območje gozdnih zemljišč: vse površine, razen površin na mirnem območju na prostem.

(2) Mirno območje poselitve se lahko določi na II. območju varstva pred hrupom ali na njegovem delu.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, mora biti na meji med I. in IV. območjem varstva pred hrupom ter na meji med II. in IV. območjem varstva pred hrupom območje, ki obkroža IV. območje varstva pred hrupom v širini z vodoravno projekcijo 1000 metrov in na katerem veljajo pogoji varstva pred hrupom za III. območje varstva pred hrupom. Širina III. območja varstva pred hrupom, ki obkroža IV. območje varstva pred hrupom, je lahko manjša od 1000 metrov, če zaradi naravnih ovir širjenja hrupa ali ukrepov varstva pred hrupom ali zaradi drugih razlogov na I. oziroma na II. območju varstva pred hrupom niso presežene mejne vrednosti kazalcev hrupa, določene za to območje.

II. MEJNE VREDNOSTI KAZALCEV HRUPA

5. člen (mejne vrednosti)

(1) Mejne vrednosti kazalcev hrupa $L_{noč}$ in L_{dvn} za celotno obremenitev okolja s hrupom so za posamezna območja varstva pred hrupom določene v preglednici 1 priloge 1, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so mejne vrednosti kazalcev hrupa $L_{noč}$ in L_{dvn} za celotno obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzroča obratovanje enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in večjega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča za posamezna območja varstva pred hrupom določene v preglednici 2 priloge 1 te uredbe.

(3) Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$, in L_{dvn} za obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzroča obratovanje linijskega vira hrupa, večjega letališča ali pristanišča, so za posamezna območja varstva pred hrupom določene v preglednici 3 priloge 1 te uredbe.

(4) Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$, in L_{dvn} , ki ga povzroča obratovanje naprave, obrata, industrijskega kompleksa, letališča, ki ni večje letališče, heliporta, objekta za pretovor blaga ali odprtega parkirišča, so za posamezna območja varstva pred hrupom določene v preglednici 4 priloge 1 te uredbe.

(5) Mejne vrednosti konične ravni hrupa L_1 , ki jo povzroča obratovanje letališča, heliporta, pristanišča, objekta za pretovor blaga, naprave, obrata ali industrijskega kompleksa, so za posamezna območja varstva pred hrupom določene v preglednici 5 priloge 1 te uredbe.

(6) Mejne vrednosti, določene v preglednici 4 priloge 1 te uredbe za večer in v preglednici 5 priloge 1 te uredbe za večer in noč, veljajo za I. in II. območje varstva pred hrupom ob nedeljah in dela prostih dneh tudi kot mejne vrednosti za obdobje dneva.

(7) Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$ in L_{dvn} in konične ravni hrupa L_1 , ki ga povzroča obratovanje gradbišča, so določene v preglednici 6 priloge 1 te uredbe.

(8) Mejne vrednosti kazalcev hrupa iz preglednice 4 in preglednice 6 priloge 1 te uredbe se uporabijo tudi kot ekvivalentne ravni hrupa iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe, ki se nanašajo na isto obdobje dneva.

III. OCENJEVANJE KAZALCEV HRUPA

6. člen (metode ocenjevanja)

(1) Hrup v okolju se na posameznem območju varstva pred hrupom ocenjuje iz rezultatov meritev ali modelnih izračunov na podlagi začasnih metod ocenjevanja kazalcev hrupa iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Pri uporabi začasnih metod ocenjevanja kazalcev hrupa iz priloge 2 te uredbe je treba upoštevati prilagoditve teh metod iz priloge 3, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Če je vir hrupa gostinski ali zabavišni lokal, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave, ali gradbišče, ki obratuje ob sobotah po 16. uri ali ob nedeljah ali dela prostih dnevih, se hrup v okolju ocenjuje na podlagi ekvivalentnih ravni hrupa med obratovanjem vira hrupa.

7. člen

(mesto ocenjevanja)

(1) Kazalci hrupa se ocenjujejo na mestih ocenjevanja, določenih v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter pogoje za njegovo izvajanje.

(2) Pri ocenjevanju kazalcev hrupa, ki ga povzroča posamezni vir hrupa, je mesto ocenjevanja pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb z varovanimi prostori v skladu s standardom SIST ISO 1996-2.

(3) Če ima stavba več nadstropij z varovanimi prostori, je treba pri načrtovanju ukrepov varstva pred hrupom izbrati mesto ocenjevanja pred najbolj izpostavljenim delom fasade vsakega nadstropja posebej.

(4) Če v razdalji z vodoravno projekcijo do 500 metrov od meje vira hrupa ni stavb z varovanimi prostori, se za mesto ocenjevanja izbere mesto na prostem v razdalji z vodoravno projekcijo 500 metrov od meje vira hrupa.

8. člen (ocenjevanje kazalcev hrupa)

(1) Kazalca hrupa $L_{noč}$ in L_{dvn} je treba na posameznem območju varstva pred hrupom oceniti kot celotno obremenitev okolja s hrupom.

(2) Kazalce hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn} , ki ga povzročajo posamezni viri hrupa, je treba oceniti tako, da meritve ali modelni izračuni na podlagi računskih metod ocenjevanja kazalcev hrupa potekajo ob izključitvi vseh preostalih virov hrupa.

(3) Ocenjevanje obremenjenosti okolja s hrupom iz prvega odstavka tega člena je treba zagotoviti pri pripravi poročila o vplivih nameravanega posega na okolje ali vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Vse vrste ocenjevanja hrupa z meritvami ali modelnim izračunom na podlagi računskih metod izvaja oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa za emisije hrupa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

9. člen (čezmerna obremenitev)

(1) Celotna obremenitev okolja s hrupom je čezmerna, če vrednost kazalca hrupa $L_{noč}$ ali L_{dvn} na katerem koli mestu ocenjevanja na posameznem območju varstva pred hrupom presega mejno vrednost, določeno v preglednici 1 priloge 1 te uredbe.

(2) Če je hrup posledica obratovanja enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in večjega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča, je ne glede na določbe prejšnjega odstavka celotna obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če vrednost kazalca hrupa $L_{noč}$ ali L_{dvn} na katerem koli mestu ocenjevanja na posameznem območju varstva pred hrupom presega mejno vrednost, določeno v preglednici 2 priloge 1 te uredbe.

(3) Če je hrup posledica obratovanja enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in večjega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča ter tudi obratovanja naprav, industrijskih kompleksov, obratov, letališča, ki ni večje letališče, heliporta, objektov za pretovor blaga ali odprtega parkirišča, se uporabljajo mejne vrednosti iz preglednice 2

priloge 1 te uredbe samo, če celotna obremenitev okolja s hrupom na mestu ocenjevanja hrupa presega mejne vrednosti iz preglednice 4 priloge 1 te uredbe.

(4) Če je hrup posledica obratovanja linijskega vira ali obratovanja večjega letališča ali pristanišča, je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če vrednost kazalca hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ ali L_{dvn} na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 3 priloge 1 te uredbe.

(5) Če je hrup posledica obratovanja odprtega parkirišča, je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če vrednost kazalca hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$ ali L_{dvn} na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 4 priloge 1 te uredbe.

(6) Če je hrup posledica obratovanja naprave, obrata, industrijskega kompleksa, letališča, ki ni večje letališče, heliporta ali objekta za pretovor blaga, je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če:

1. vrednost kazalca hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$ ali L_{dvn} na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 4 priloge 1 te uredbe, ali
2. vrednost konične ravni hrupa L_1 na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 5 priloge 1 te uredbe.

(7) Če je hrup posledica obratovanja gradbišča, je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če:

1. vrednost kazalca hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$ ali L_{dvn} na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 te uredbe,
2. vrednost kazalca hrupa $L_{noč}$ ali L_{dvn} celotne obremenitve okolja s hrupom na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 te uredbe,
3. vrednost konične ravni hrupa L_1 na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 te uredbe, ali
4. ekvivalentna raven hrupa, ob sobotah po 16. uri, nedeljah ali dela prostih dnevih, presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 te uredbe, za obratovanje v nočnem času.

(8) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se pri presoji vplivov na okolje za linijski vir hrupa šteje, da obremenitev okolja s hrupom ni čezmerna, če so upoštevani tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa ter so v vplivnem območju vira hrupa:

1. na obstoječih varovanih prostorih načrtovani ukrepi pasivne protihrupne zaščite,
2. obstoječi varovani prostori že zvočno izolirani v skladu s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah,
3. obstoječi objekti, pri gradnji katerih bi obremenitev zaradi vira hrupa morala biti upoštevana, ali
4. izvedba ukrepov na obstoječih objektih zaradi njihovega slabega gradbenega stanja ni mogoča oziroma bi lahko ogrozila statično stabilnost stavbe z varovanimi prostori.

(9) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se šteje, da obremenitev okolja s hrupom zaradi obratovanja linijskega vira hrupa ni čezmerna v primerih, ko so izvedeni tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa ter v vplivnem območju vira hrupa:

1. na obstoječih varovanih prostorih izvedeni ukrepi pasivne protihrupne zaščite,
2. obstoječi varovani prostori že zvočno izolirani v skladu s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah,
3. obstoječi objekti, pri gradnji katerih bi obremenitev zaradi vira hrupa morala biti upoštevana,
4. lastniki varovanih prostorov odklonijo ali ne omogočijo izvedbe ukrepov ali so varovani prostori nenaseljeni, ali

5. izvedba ukrepov na obstoječih objektih zaradi slabega gradbenega stanja ni mogoča oziroma bi lahko ogrozila statično stabilnost stavbe z varovanimi prostori.

(10) Za tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičene ukrepe za zmanjšanje emisije na viru hrupa in ukrepe aktivne zaščite vira hrupa iz osmega odstavka tega člena se štejejo ukrepi, predlagani v oceni obremenjenosti okolja s hrupom. Izpolnjevanje zahtev iz prve do četrte točke osmega odstavka tega člena se dokazuje z oceno obremenjenosti okolja s hrupom iz priloge 4 te uredbe.

(11) Izpolnjevanje zahtev iz devetega odstavka tega člena se dokazuje:

1. izpolnjevanje zahteve iz 1. in 2. točke devetega odstavka tega člena s predložitvijo elaborata in izkaza, ki na ravni projekta dokazujeta, da raven hrupa v varovanem prostoru zaradi vira hrupa ne bo presežena v skladu s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah;
2. izpolnjevanje zahteve iz 4. točke devetega odstavka tega člena s predložitvijo izjave lastnika oziroma lastnikov varovanih prostorov, da odklanjajo izvedbo protihrupnih ukrepov oziroma izjave investitorja, da izjave lastnikov ni mogel pridobiti;
3. izpolnjevanje zahteve iz 5. točke devetega odstavka tega člena s predložitvijo izjave izvedenca gradbene stroke glede gradbenega stanja stavbe z varovanimi prostori, zaradi katerega izvedba ukrepov ni mogoča oziroma bi lahko ogrozila statično stabilnost stavbe z varovanimi prostori.

(12) Določbe od osmega do enajstega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za določitev ukrepov varstva pred hrupom in ocenjevanje čezmerne obremenitve hrupa, ki ga povzroča gradbišče kot vir hrupa.

(13) Ne glede na določbe šestega odstavka tega člena je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če je hrup posledica obratovanja gostinskega ali zabavišnega lokala, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave, in če ekvivalentna raven hrupa v času obratovanja zvočnih naprav na katerem koli mestu ocenjevanja na posameznem območju varstva pred hrupom presega mejno vrednost, ki se nanaša na isto obdobje dneva, določeno v preglednici 4 priloge 1 te uredbe.

IV. UKREPI ZA ZMANJŠANJE EMISIJ HRUPA V OKOLJE

10. člen (zahteve za nov vir hrupa)

(1) Nov vir hrupa ne sme povzročiti čezmerne obremenitve okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom, na katerem pred obratovanjem novega vira hrupa celotna obremenitev okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom ni bila presežena.

(2) Nov vir hrupa ne sme povečati celotne obremenitve okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom, na katerem je ta obremenitev pred obratovanjem novega vira hrupa čezmerna.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena lahko nov vir hrupa poveča celotno obremenitev okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom, če je novi vir hrupa linijski vir hrupa in če celotna obremenitev okolja s hrupom zaradi obratovanja novega vira hrupa v skladu z določbami drugega, tretjega, sedmega, osmega ali devetega odstavka prejšnjega člena ni čezmerna.

(4) Nov vir hrupa mora poleg pogojev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena izpolnjevati še naslednja pogoja:

1. ne sme povzročiti čezmerne obremenitve okolja v skladu z določbami četrtega, petega, šestega, sedmega, osmega, devetega in trinajstega odstavka 9. člena te uredbe in
2. zagotovljeni morajo biti ukrepi varstva pred hrupom.

(5) Pri izbiri ukrepov varstva pred hrupom iz 2. točke prejšnjega odstavka se upošteva njihova učinkovitost glede na stroške.

11. člen

(zahteve za gradbišče, ki je vir hrupa)

(1) Za obratovanje gradbišča, ki je vir hrupa, je treba zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov:

1. gradnjo v skladu z zadnjim stanjem gradbene tehnike,
2. uporabo strojev, skladnih z zahtevami iz predpisa, ki ureja emisijo hrupa strojev, ki se uporabljajo na prostem,
3. optimiziranje obratovalnega časa strojev iz prejšnje točke na gradbišču,
4. celovito urejanje prevoza za potrebe gradnje,
5. uporabo začasnih protihrupnih zaslonov,
6. izvajanje lastnega ocenjevanja hrupa v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje z ocenjevanjem kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$, L_{dvn} in oceno kazalcev hrupa L_{eq} , L_1 in L_{99} ,
7. rezultati ocenjevanja hrupa iz prejšnje točke so ob normalnih pogojih delovanja merilne opreme ves čas dostopni javnosti.

(2) V primeru gradnje objekta, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje, se za obratovanje gradbišča skladnost obremenitve okolja s hrupom iz prejšnjega člena ugotavlja na podlagi ocene obremenjenosti okolja s hrupom iz priloge 4 te uredbe, ki je priloga k poročilu o vplivih na okolje v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja.

(3) Ocena obremenjenosti okolja s hrupom iz prejšnjega odstavka se izdelava z uporabo modelnega izračuna na podlagi računskih metod, pri čemer se upošteva najmanj podatke o:

1. zvočni moči uporabljene gradbene mehanizacije,
2. predvidenem času uporabe gradbene mehanizacije,
3. številu prevozov za potrebe gradnje na območje gradbišča do priključka na javno cesto.

(4) Vsebina ocene obremenjenosti okolja s hrupom je podrobneje določena v prilogi 4 te uredbe.

12. člen

(zahteve za obratovanje vira hrupa)

(1) Vir hrupa, ki ni linijski, ne sme obratovati, če povzroča čezmerno obremenitev okolja v skladu z 9. členom te uredbe.

(2) Upravljevec vira hrupa mora zagotavljati izvajanje ukrepov varstva pred hrupom.

(3) Ukrepi varstva pred hrupom iz prejšnjega odstavka se za obstoječe ceste, železniške proge, večje letališče in poselitvena območja določijo v operativnih programih varstva pred hrupom, sprejetih v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(4) Ukrepi varstva pred hrupom iz drugega odstavka tega člena za vir hrupa, ki je naprava, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega, ali naprava za obdelavo odpadkov, se določijo v okoljevarstvenem dovoljenju.

(5) Ukrepe varstva pred hrupom iz drugega odstavka tega člena za druge vire hrupa odredi pristojni inšpektor v okviru izvajanja inšpekcijskega nadzora.

13. člen **(zagotavljanje zaščite pred hrupom za območja načrtovane** **spremembe namenske rabe prostora)**

(1) Vsako načrtovano spremembo namenske rabe prostora, ki bi pomenila, da bo območje izpolnjevalo pogoje za strožjo stopnjo varstva pred hrupom, je treba oceniti z vidika celotne obremenitve s hrupom, upoštevajoč dvajsetletno plansko obdobje.

(2) Če iz ocene celotne obremenitve s hrupom izhaja, da obstoječa obremenitev s hrupom presega mejne vrednosti, je sprememba iz prejšnjega odstavka dopustna, če so za to območje varstva pred hrupom zagotovljeni potrebni ukrepi varstva pred hrupom. Ukrepi varstva pred hrupom morajo biti dimenzionirani na podlagi dvajsetletnega planskega obdobja.

V. IZVAJANJE OBRATOVALNEGA MONITORINGA

14. člen **(obratovalni monitoring)**

(1) Vsak upravljavec vira hrupa zagotovi izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje, razen upravljavca ceste, katere letni pretok je manjši od 3 000 000 vozil in železniške proge z letnim prevozom, manj kot 30 000 vlakov.

(2) Na poselitvenem območju se za izdelavo strateške karte hrupa zagotovi ocenjevanje kazalcev hrupa tudi za ceste, katerih letni pretok je večji od 1 000 000 vozil in železniške proge z letnim prevozom večjim od 10 000 vlakov.

VI. OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

15. člen **(okoljevarstveno dovoljenje)**

(1) Upravljavec letališča z vzletno stezo, daljšo od 2 100 metrov, in upravljavec pristanišča, ki lahko sprejme plovila z več kot 1 350 bruto registrskimi tonami, morata za obratovanje vira hrupa pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Če je vir hrupa naprava, za katero mora njen upravljavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje, če obratovanje vira hrupa izpolnjuje tudi zahteve iz te uredbe.

(3) Če je vir hrupa naprava za obdelavo odpadkov, za katero mora njen upravljavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom iz prejšnjega odstavka, ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje, če obratovanje vira hrupa izpolnjuje tudi zahteve iz te uredbe.

16. člen **(pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)**

Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega člena se izda, če upravljavec vira hrupa:

1. zagotavlja obratovanje v skladu z zahtevami iz te uredbe,
2. izvaja ukrepe varstva pred hrupom in
3. zagotavlja izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje.

17. člen **(oblika in podrobnejša vsebina vloge)**

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 15. člena te uredbe vsebuje:

1. firmo in naslov upravljavca vira hrupa,
2. vrsto vira hrupa glede na 17. točko prvega odstavka 3. člena te uredbe,
3. zmogljivost vira hrupa in vrsto procesa, zaradi katerega nastaja emisija hrupa v okolje,
4. navedba šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin,
5. predlog ukrepov varstva pred hrupom in
6. predlog za izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa.

(2) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega in tretjega odstavka 15. člena te uredbe vsebuje tudi podatke iz 2., 3., 5. in 6. točke prejšnjega odstavka ter tudi ukrepe za preprečevanje hrupa in nadzor nad obratovanjem naprave ob zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi ter za zmanjševanje hrupa in omejitve glede časovnega trajanja in največjih dovoljenih emisij hrupa.

(3) Sestavni del vloge iz prejšnjih odstavkov je ocena obremenjenosti okolja s hrupom iz priloge 4 te uredbe.

(4) Vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz 15. člena te uredbe vsebuje tiste podatke iz prvega odstavka tega člena, ki se nanašajo na spremembo v obratovanju vira hrupa.

18. člen **(podrobnejša vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) V okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 15. člena te uredbe ministrstvo določi:

1. firmo in naslov upravljavca vira hrupa,
2. vrsto vira hrupa, za katerega velja okoljevarstveno dovoljenje,
3. navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin,
4. mejne vrednosti kazalcev hrupa,

5. ukrepe varstva pred hrupom in
6. obveznosti v zvezi z obratovalnim monitoringom hrupa.

(2) V okoljevarstvenem dovoljenju iz drugega in tretjega odstavka 15. člena te uredbe se določi tudi vsebine iz 2., 4., 5. in 6. točke prejšnjega odstavka, pa tudi ukrepe za preprečevanje hrupa in nadzor nad obratovanjem naprave ob zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi ter za zmanjševanje hrupa in omejitve glede časovnega trajanja in največjih dovoljenih emisij hrupa.

19. člen **(obratovanje brez okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) Za obratovanje virov hrupa, ki niso viri hrupa iz 15. člena te uredbe, linijski viri hrupa ali gradbišče, se usklajenost z zahtevami te uredbe ugotavlja na podlagi strokovne ocene skladnosti.

(2) Strokovna ocena skladnosti iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. firmi in naslovu upravljavca vira hrupa,
2. vrsti vira hrupa glede na 17. točko prvega odstavka 3. člena te uredbe,
3. kraju vira hrupa, vključno z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin,
4. stopnji varstva pred hrupom, kjer je vir hrupa,
5. viru hrupa in njegovih glavnih tehničnih značilnosti in režimu obratovanja,
6. mejnih vrednostih kazalcev hrupa, ki jih je treba upoštevati pri obratovanju vira hrupa,
7. obsegu in načinu izvajanja obratovalnega monitoringa hrupa.

(3) Strokovno oceno skladnosti iz prvega odstavka tega člena mora zagotoviti upravljavec vira hrupa, izdelata pa jo lahko le oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa za emisije hrupa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

20. člen **(knjiga pripomb)**

(1) Upravljavec vira hrupa, ki mora za obratovanje vira hrupa pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, mora v viru hrupa, in sicer na mestu, ki je dostopno javnosti, zagotoviti knjigo pripomb, pobud in mnenj (v nadaljnjem besedilu: knjiga pripomb) ter se sproti do njih opredeliti.

(2) V knjigi pripomb je treba dokumentirati zlasti:

1. ime in naslov osebe, ki je vpisala pripombo, pobudo ali mnenje,
2. datum in uro prejetja pripombe, pobude ali mnenja,
3. datum, uro in čas trajanja hrupa ter njegovo značilnost (npr. drdranje, bobnenje, rožljanje, cviljenje v presledkih),
4. ali so hrup slišali sosedje oziroma drugi družinski člani,
5. možen vzrok ali vir hrupa,
6. opravljeno analizo pripombe, pobude ali mnenja in izvedene ukrepe zaradi nje.

(3) Upravljavec vira hrupa v 15 dneh odgovori na pripombo, pobudo ali mnenje in v knjigo pripomb vnese:

1. opravljeno analizo pripombe, pobude ali mnenja,

2. izvedene ukrepe, če se na podlagi analize iz prejšnje alineje izkaže, da so ti utemeljeni in potrebni.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena upravljavcu vira hrupa ni treba zagotoviti knjige pripomb, če ima uveden sistem ravnanja z okoljem po standardu SIST EN ISO 14001 ali je vključen v sistem okoljskega vodenja organizacij v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

VII. NADZOR

21. člen (inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

VIII. KAZENSKA DOLOČBA

22. člen (prekrški)

(1) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je upravljavec vira hrupa, če:

1. izvaja ocenjevanja hrupa pa nima pooblastila za izvajanje obratovalnega monitoringa (četrti odstavek 8. člena),
2. presega mejne vrednosti kazalcev hrupa (peti, šesti, sedmi in trinajsti odstavek 9. člena),
3. ne izvaja obratovalnega monitoringa (prvi odstavek 14. člena),
4. ne zagotovi knjige pripomb (prvi odstavek 20. člena).

(2) Z globo od 4.000 eurov do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki izdelava strokovno oceno skladnosti, pa nima pooblastila ministrstva (19. člen).

(3) Z globo od 1.200 eurov do 4.000 eurov se za prekršek iz prejšnjih odstavkov kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

23. člen (končanje postopkov)

(1) Postopki, začeti na podlagi Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10) za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje vira hrupa, za katerega v skladu s to uredbo ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja, se ustavijo.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje izdano na podlagi predpisa iz prejšnjega odstavka za obratovanje vira hrupa, za katerega okoljevarstvenega dovoljenja v skladu s to uredbo ni treba pridobiti, se šteje, da je prenehalo veljati, ministrstvo pa najpozneje v petih letih od

uveljavitve te uredbe izda odločbo, s katero ugotovi, da je okoljevarstveno dovoljenje prenehalo veljati.

24. člen (uskladitev obstoječih virov hrupa)

(1) Okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 68. in 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16 in 61/17 – GZ), se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja, izdana v skladu s to uredbo, če gre za vire hrupa, za katere je treba imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s to uredbo.

(2) Ne glede na določbe šestega odstavka 9. člena te uredbe obremenitev okolja s hrupom zaradi obratovanja naprave, za katero je bilo okoljevarstveno dovoljenje izdano na podlagi 68. člena zakona iz prejšnjega odstavka in v skladu s 14.a členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10), ni čezmerna, če so vrednosti kazalcev hrupa izven parcelne meje naprave pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb varovanih prostorov ne presegajo mejnih vrednosti, določenih v preglednici 4 priloge 1 te uredbe za IV. območje varstva pred hrupom, na vplivnem območju vira hrupa pa so izvedeni tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa, in:

1. so na obstoječih varovanih prostorih izvedeni ukrepi pasivne protihrupne zaščite,
2. so obstoječi varovani prostori že zvočno izolirani v skladu s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah,
3. so obstoječi objekti, pri gradnji katerih bi obremenitev zaradi vira hrupa morala biti upoštevana,
4. lastniki varovanih prostorov odklonijo ali ne omogočijo izvedbe ukrepov ali so varovani prostori nenaseljeni, ali
5. izvedba ukrepov na obstoječih objektih zaradi slabega gradbenega stanja ni mogoča oziroma bi lahko ogrozila statično stabilnost stavbe z varovanimi prostori.

(3) Za tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičene ukrepe za zmanjšanje emisije na viru hrupa in ukrepe aktivne zaščite vira hrupa iz prejšnjega odstavka se štejejo ukrepi, predlagani v oceni obremenjenosti okolja s hrupom iz priloge 4 te uredbe.

(4) Izpolnjevanje zahtev iz drugega odstavka tega člena se dokazuje:

1. izpolnjevanje zahteve iz 1. in 2. točke drugega odstavka tega člena s predložitvijo elaborata in izkaza, ki na ravni projekta dokazujeta, da raven hrupa v varovanem prostoru zaradi vira hrupa ne bo presežena v skladu s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah;
2. izpolnjevanje zahteve iz 4. točke drugega odstavka tega člena s predložitvijo izjave lastnika oziroma lastnikov varovanih prostorov, da odklanjajo izvedbo protihrupnih ukrepov, oziroma izjave investitorja, da izjave lastnikov ni mogel pridobiti;
3. izpolnjevanje zahteve iz 5. točke drugega odstavka tega člena s predložitvijo izjave izvedenca gradbene stroke glede gradbenega stanja stavbe z varovanimi prostori, zaradi katerega izvedba ukrepov ni mogoča oziroma bi lahko ogrozila statično stabilnost stavbe z varovanimi prostori.

(5) Upravljavca obstoječega vira hrupa iz prvega odstavka 15. člena te uredbe mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje najkasneje do 31. decembra 2020.

25. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10).

26. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.

Ljubljana, dne

EVA 2017-2550-0030

Vlada Republike Slovenije

dr. Miro Cerar

PRESEDNIK

PRILOGA 1

Mejne vrednosti kazalcev hrupa

Preglednica 1: mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja s hrupom $L_{noč}$ in L_{dvn} za posamezna območja varstva pred hrupom

Območje varstva pred hrupom	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
-----------------------------	-----------------	-----------------

IV. območje	65	75
III. območje	50	60
II. območje	45	55
I. območje	40	50

Preglednica 2: mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev posameznega območja varstva pred hrupom $L_{noč}$ in L_{dvn} za posamezna območja varstva pred hrupom, ki ga povzroča obratovanje enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in večjega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča

Območje varstva pred hrupom	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
IV. območje	80	80
III. območje	59	69
II. območje	53	63
I. območje	47	57

Preglednica 3: mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$ in L_{dvn} , ki ga povzroča obratovanje linijskega vira, večjega letališča ali pristanišča

Območje varstva pred hrupom	L_{dan} (dBA)	$L_{večer}$ (dBA)	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
IV. območje	70	65	60	70
III. območje	65	60	55	65
II. območje	60	55	50	60
I. območje	55	50	45	55

Preglednica 4: mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$ in L_{dvn} , ki ga povzročajo naprava, obrat, industrijski kompleks, letališče, ki ni večje letališče, heliport, objekt za pretovor blaga ali odprto parkirišče

Območje varstva pred hrupom	L_{dan} (dBA)	$L_{večer}$ (dBA)	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
IV. območje	73	68	63	73
III. območje	58	53	48	58
II. območje	52	47	42	52
I. območje	47	42	37	47

Preglednica 5: mejne vrednosti konične ravni hrupa L_1 , ki ga povzročajo obratovanje letališča, pristanišča, heliporta, objekta za pretovor blaga, naprave, obrata ali industrijskega kompleksa

Območje varstva pred hrupom	L_1 – obdobje večera in noči (dBA)	L_1 – obdobje dneva (dBA)
IV. območje	90	90
III. območje	70	85

II. območje	65	75
I. območje	60	75

Preglednica 6: mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$ in L_{dvn} , ki ga povzroča gradbišče

	L_{dan} (dBA)	$L_{večer}$ (dBA)	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
Vir hrupa	65	60	55	65
Celotna obremenitev	/	/	59	69
Konična raven hrupa L_1	85	70	70	/

PRILOGA 2

Začasne metode ocenjevanja kazalcev hrupa

Začasne metode ocenjevanja kazalcev hrupa L_{dvn} in $L_{noč}$, ki ga povzročajo obratovanje cest in železniških prog, letališč ali heliportov ter naprav, industrijskih kompleksov ali obratov, so:

- za hrup zaradi vozil na cestah francoska metoda ocenjevanja "NMPB-Routes-96 (SETRA-CERTU- LCPC-CSTB)", navedena v "Arrztes du 5 mai 1995 relatif au bruit des infrastructures routieres, Journal Officiel du 10 mai 1995, 6. člen", in francoski standard "XPS 31-133" (v nadaljnjem besedilu: metoda XPS 31-133),
- za hrup zaradi vlakov na železniških progah nizozemska metoda ocenjevanja, objavljena v "Reken- en Meetvoorschrift Railverkeerslawaaai '96, Ministerie Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, 20. novembra 1996" (v nadaljnjem besedilu: metoda RMR),
- za hrup zaradi obratovanja letališč ECAC. CEAC Doc. 29 "Report on Standard Method of Computing Noise Contours around Civil Airports" (poročilo o standardni metodi izračunavanja kontur hrupa v okolici civilnih letališč, 1997 (v nadaljnjem besedilu: metoda ECAC Doc. 29),
- za hrup zaradi obratovanja naprav, gradbišč, industrijskih kompleksov ali obratov SIST ISO 9613-2: "Akustika – zmanjševanje zvoka pri širjenju na prostem, 2. del: Splošni postopek ocenjevanja" (v nadaljnjem besedilu: metoda SIST ISO 9613-2), pri čemer se lahko pridobijo vhodni podatki za uporabo teh metod na podlagi meritev, izvedenih v skladu s standardi SIST ISO 8297, SIST EN ISO 3744 in SIST EN ISO 3746.

Za ocenjevanje hrupa pristanišča, skladišča ali druge odprte površine za pretovor blaga ter odprtega parkirnišča se uporabljajo metode iz četrte alineje prejšnjega odstavka.

Začasne metode ocenjevanja kazalcev hrupa morajo biti prilagojene opredelitvam za L_{dvn} in $L_{noč}$ v skladu s prilogo 3 te uredbe.

PRILOGA 3

Prilagoditev začasnih metod za ocenjevanje kazalcev hrupa

2.1 Splošne prilagoditve pri kazalcih hrupa L_{dvn} in $L_{noč}$

2.1.1 Splošno

Uredba, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju, določa kazalce hrupa L_{dan} (kazalec dnevnega hrupa), $L_{večer}$ (kazalec večernega hrupa) in $L_{noč}$ (kazalec nočnega hrupa) in kombinirani kazalec L_{dvn} (kazalec hrupa v dnevnem, večernem in nočnem času). V skladu z uredbo, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju, je treba kazalca hrupa L_{dvn} in $L_{noč}$ uporabiti za izračun strateških kart hrupa.

L_{dvn} se določi iz L_{dan} , $L_{večer}$ in $L_{noč}$ po naslednjem obrazcu:

$$L_{dvn} = 10 \cdot \lg \left(\frac{1}{24} \left(12 \cdot 10^{\frac{L_{dan}}{10}} + 4 \cdot 10^{\frac{L_{večer}+5}{10}} + 8 \cdot 10^{\frac{L_{noč}+10}{10}} \right) \right)$$

L_{dan} , $L_{večer}$ in $L_{noč}$ so določeni kot dolgoročne (trajne) ravni hrupa v skladu s SIST ISO 1996-2, in sicer za vsa dnevna, večerna in nočna obdobja vseh koledarskih dni posameznega leta.

SIST ISO 1996-2 opredeljuje povprečno dolgoročno neprekinjeno raven kot ekvivalentni neprekinjeni A-vrednoteni zvočni tlak, ki se lahko določi z izračunom, upoštevajočim spremembe v delovanju vira hrupa, pa tudi spremembe vremenskih razmer, ki vplivajo na okoliščine širjenja hrupa. SIST ISO 1996-2 dopušča uporabo parametrov za meteorološke popravke, SIST ISO 1996-1 pa določa popravke za različne vremenske razmere, vendar ne navaja postopka za določanje in uporabo takšnih popravkov.

Ekvivalentna raven hrupa L_{eq} se izračuna po enačbi:

$$L_{eq} = 10 \cdot \lg \left(\frac{1}{t_0} \int_0^{t_0} 10^{\frac{L(t)}{10}} dt \right)$$

pri čemer je:

$L(t)$ izmerjena raven hrupa in

t_0 časovni interval, na katerega se ekvivalentna raven nanaša

2.1.2 Višina mesta ocenjevanja

Za strateško kartiranje hrupa je predpisana višina mesta ocenjevanja na $4 \pm 0,2$ m nad tlemi. Ker je L_{dvn} kombinirani kazalec hrupa, izračunan iz L_{dan} , $L_{večer}$ in $L_{noč}$, velja ta višina prav tako za te kazalce hrupa.

2.1.3 Meteorološki popravek

Uredba, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju, opredeljuje značilnosti obdobja "leto" v zvezi z zvočno emisijo ("ustrezno leto glede emisije zvoka") in vremenske razmere ("povprečno leto glede meteoroloških okoliščin"). Glede vremenskih razmer v uredbi, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju, ni nikakršnih dodatnih podatkov, kaj naj se upošteva kot povprečno leto.

V meteorologiji se navadno povprečne vremenske razmere na nekem kraju določijo s statistično analizo podrobnih vremenskih podatkov, ki so bili na tem kraju ali v njegovi okolici izmerjeni v desetih

letih. Ta zahteva po dolgoročnih meritvah in analizah zmanjšuje verjetnost, da bodo pridobljeni zadostni podatki za vse kraje, za katere je treba izdelati karte hrupa. Zato se, kadar ni na voljo zadostnih podatkov, predlaga uporaba poenostavljene oblike obrazca za vremenske podatke, sorazmerno s pogostostjo sprememb vremenskih razmer. Na podlagi zglada poenostavljenih predpostavk iz metode XPS 31-133 je treba takšne podatke izbrati v skladu s previdnostnim načelom in načelom preprečevanja, uporabljenima v okoljskih zakonodajnih aktih, ki določajo varstvo občanov pred potencialno nevarnimi oziroma škodljivimi vplivi. V tem smislu se pri izbiri takih poenostavljenih vremenskih podatkov priporoča uporaba konservativnega (previdnega) prijema (ugodnega za širjenje hrupa). Zato se pri izračunu kazalcev hrupa za izdelavo meteoroloških popravkov priporoča prijem, opisan v preglednici 1.

PREGLEDNICA 1

Odločitvena mreža za meteorološke popravke

Pogoj	Ukrep
<p>Mesto: vremenski podatki, izmerjeni na nekem mestu ali izpeljani iz zadosti velikega števila sosednjih mest po meteoroloških metodah, ki zagotavljajo, da so dobljeni podatki za obravnavano mesto reprezentativni</p> <p>Obdobje: zadosti dolg čas merjenja, da je mogoča statistična analiza povprečnega leta s točnostjo in kontinuiteto, ki zagotavlja, da so dobljeni podatki reprezentativni za vsa dnevna, večerna in nočna obdobja leta</p>	<p>Povprečne vremenske podatke je treba izpeljati na podlagi analize podrobnih vremenskih podatkov.</p>
<p>Za obravnavano mesto vremenski podatki niso na voljo oziroma ne izpolnjujejo zgoraj navedenih zahtev.</p>	<p>Skupne vremenske podatke je treba določiti s poenostavljenimi predpostavkami.</p>

2.2 Prilagoditev metode za izračun hrupa zaradi cestnega prometa XPS 31-133

2.2.1 Opis metode ocenjevanja

Priporočena začasna metoda ocenjevanja za hrup cestnega prometa je francoska računsko metoda XPS 31-133. Ta metoda opisuje podroben postopek za izračun zvočnih ravni, ki jih povzročajo promet v bližini ceste, ob upoštevanju meteoroloških dejavnikov, ki vplivajo na širjenje hrupa.

2.2.2 Meteorološki popravek in izračun dolgoročnih ravni

Dolgoročna raven $L_{dolgoročna}$ se izračuna po naslednjem obrazcu:

$$L_{dolgoročna} = 10 \cdot \lg \left(p \cdot 10^{\frac{L_F}{10}} + (1 - p) \cdot 10^{\frac{L_H}{10}} \right),$$

pri čemer je:

- L_F zvočna raven, izračunana v ugodnih razmerah širjenja zvoka,
 L_H zvočna raven, izračunana v homogenih razmerah širjenja zvoka,
 p dolgoročno pojavljanje vremenskih razmer, ugodnih za širjenje zvoka in določenih v skladu s točko 2.1.3 te priloge.

2.2.3 Zbirna preglednica potrebnih prilagoditev

Predmet	Rezultat primerjave/ukrep
Kazalec hrupa	Opredelitve osnovnih kazalcev so identične: ekvivalentna neprekinjena A-vrednotena raven zvočnega tlaka, določena za eno leto ob upoštevanju nihanja pri emisiji in transmisiji. Vendar je treba uvesti skupne kazalce hrupa, ki vključujejo tri ocenjevalna obdobja: dan, večer in noč v skladu z uredbo, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju.
Vir hrupa	Emisijski podatki za vir hrupa po Guide du bruit, prilagojeni tako, da se uvedejo popravki za različne površine vozišča (glej točko 3.1 te priloge).
Širjenje <ul style="list-style-type: none"> – vpliv vremenskih razmer – atmosferska absorpcija (absorpcija v zraku) 	Določiti je treba pogostost pojavljanja ugodnih razmer v skladu s točko 2.1.3 te priloge. Podatke je treba izbrati na ravni posamezne države, da se sestavi preglednica, v kateri se absorpcijski koeficient zraka na podlagi SIST ISO 9613-1 priredi temperaturam in relativni vlažnosti, značilnim za ustrezne posamezne evropske regije.

2.3 Hrup zaradi železniškega prometa

2.3.1 Opis metode ocenjevanja

Priporočena začasna metoda ocenjevanja za hrup železnic je nizozemska metoda RMR, ki predvideva dva različna postopka ocenjevanja: SRM I (poenostavljeni postopek) in SRM II (podrobni postopek).

Da bi izbrali ustrezno metodo za izdelavo strateške karte hrupa v skladu z uredbo, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju, morajo biti izpolnjeni pogoji za uporabo ustreznega postopka, opisani v metodi RMR.

2.3.2 Zbirna preglednica potrebnih prilagoditev

Predmet	Rezultat primerjave/ukrep
Kazalec hrupa	RMR izračunava ekvivalentne ravni hrupa, ne izračunava pa dolgoročnih neprekinjenih ekvivalentnih ravni hrupa v skladu s SIST ISO 1996-2. Za izračun dolgoročnih kazalcev z RMR je treba dati na voljo povprečne podatke o vlakih za obravnavano leto in uvesti ocenjevalna obdobja dan, večer in noč v

	skladu z uredbo, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju.
Širjenje – vpliv vremenskih razmer – atmosferska absorpcija (absorpcija v zraku)	Dolgoročne povprečne ravni (durchschnittliche Dauerschallpegel) se izračunajo ob upoštevanju meteorološkega korekcijskega faktorja CM (pri $C0 = 3,5$ dBA). V preglednici 5.1 RMR je navedena absorpcija v zraku za določene temperature in relativne vlažnosti. V nekaterih državah članicah je treba v posebnih primerih te koeficiente prilagoditi v skladu s SIST ISO 9613-1.

2.4 Hrup letališč

2.4.1 Opis metode ocenjevanja

Priporočena začasna metoda ocenjevanja za hrup letališč je ECAC. Med različnimi načini modeliranja poti letenja zrakoplovov priloga 2 te uredbe določa, da je treba uporabiti postopek segmentiranja iz odstavka 7.5 ECAC Doc. 29. Vendar pa ECAC Doc. 29 ne navaja postopkov, ki so potrebni za takšne segmentacijske izračune. Takšne postopke zato vsebuje ta priloga (glej točko 2.4.2 te priloge).

Leta 2001 je Evropska konferenca za civilno letalstvo (ECAC) začela revizijo svojega dokumenta 29, da bi razvili najsodobnejšo metodo za modeliranje plastnic hrupa zrakoplovov. Ker se priloga 2 te uredbe izrecno sklicuje na besedilo ECAC Doc. 29 iz leta 1997, je treba upoštevati revidirano različico te metode, potem ko jo bo ECAC sprejela.

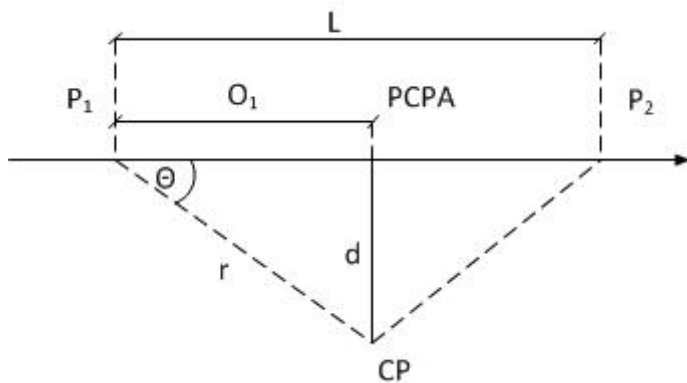
2.4.2 Postopek segmentiranja

V skladu z metodami iz priloge 2 te uredbe je treba raven izpostavljenosti hrupu (ekspozicijska raven hrupa), ki ga ustvarjajo zrakoplovi med operacijami, izračunati ob uporabi postopka segmentiranja. Čeprav ECAC Doc. 29 ta postopek omenja, ne navaja postopka za izvedbo takšnih izračunov, zato se priporoča uprava metode segmentiranja, opisane v Technical Manual of the Integrated Noise Model (INM) (Tehnični priročnik za integrirani model hrupa), različica 6.0, ki je bila objavljena januarja 2002. Ta metoda je na kratko opisana v nadaljevanju.

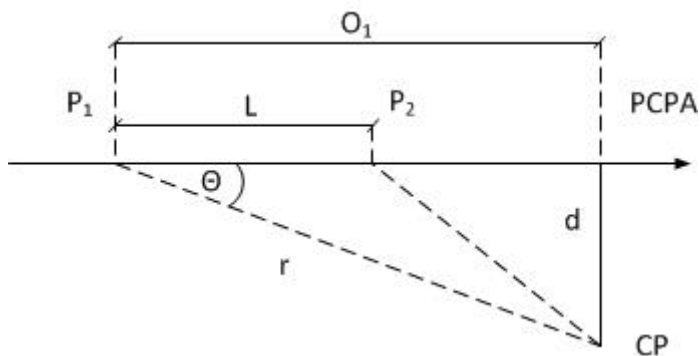
Pot letenja (pri ravnih in krožnih odsekih) je razdeljena v segmente, od katerih je vsak raven (moč in hitrost sta konstantni). Vsak segment je dolg najmanj tri metre. Za vsak delni lok se izračunajo tri točke s koordinatama x in y . Te tri točke določajo dva prema odseka (segmenta): prva točka je na začetku delnega loka, tretja točka določa končno točko delnega loka, druga točka pa je na njegovi polovici (na sredini).

Za vsakega od odsekov poti poleta zrakoplova ali – če je treba – za povečani odsek poti poleta se določita točka najmanjše oddaljenosti bližajočega se zrakoplova PCPA pravokotno na opazovalca in poševna oddaljenost opazovalca od te PCPA (glej slike).

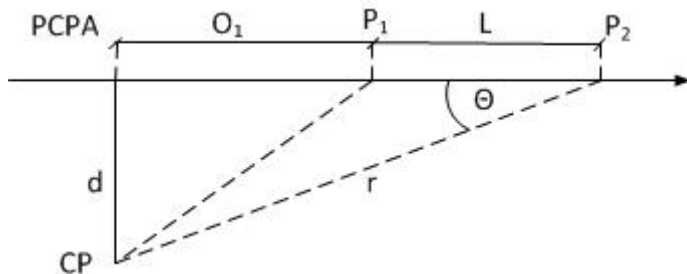
Slika 1 - Določitev pravokotne točke najmanjše oddaljenosti PCPA od CP na poti poleta zrakoplova preletu in poševne razdalje d za odsek P1 P2, če je mesto ocenjevanja CP na odseku (Slika 1), pred odsekom (Slika 2) ali za odsekom (Slika 3).

Slika 1

Slika 2

Slika 3

Razdalja d do PCPA določa podatke, ki jih je treba prebrati iz krivulj hrup–moč–oddaljenost (NPD), pa tudi višinski kot. Oddaljenost na vodoravni ravnini med računsko točko CP na tleh in navpično projekcijo PCPA določa bočno (lateralno) razdaljo za izračun bočnega (lateralnega) zmanjševanja hrupa (če je pomembno).

Če se na odseku spreminja višina, se ta določi na naslednji način: če je računsko točka CP na odseku, se uporabi višina v točki PCPA (linearna interpolacija); če je točka CP za ali pred odsekom, se uporabi višina v točki odseka, ki je najbližje točki CP.

Če se na odseku spreminja hitrost, se ta določi na naslednji način: če je računsko točka CP na odseku, se uporabi hitrost v točki PCPA (linearna interpolacija); če je točka CP za ali pred odsekom, se uporabi hitrost v točki odseka, ki je najbližje točki CP.

Če se na odseku spreminja nastavev moči ali zvočna raven glede na nastavev moči (Δ_{ξ}), se zvočna raven določi na naslednji način: če je računsko točka CP na odseku, se uporabi raven v točki

PCPA (linearna interpolacija); če je točka CP za ali pred odsekom, se uporabi ustrezna raven v točki odseka, ki je najbližje točki CP.

Delež zvočne energije odseka ali "delež hrupa" se izračuna po modelu, uporabljenem v INM 6.0.

Če se uporabijo standardni podatki iz 3.3.2 (na podlagi $L_{A,max}$), je treba "skalirano oddaljenost" S_L po Tehničnem priročniku k INM 6.0 izračunati na naslednji način:

$$S_L = \frac{2}{\pi} \cdot v \cdot \tau$$

pri čemer je:

v dejanska hitrost v m/s in

τ trajanje preleta v sekundah.

"Skalirana oddaljenost" se uvede za zagotovitev, da je skupna izpostavljenost (ekspozicija), dobljena iz izračuna "deleža hrupa", v skladu s podatki v NPD.

Raven hrupnega dogodka celotnega preleta se izračuna s seštetjem ravni zvočnih dogodkov posameznih odsekov na energetski podlagi.

2.4.3 Izračun skupne ravni hrupa

Preden se določi izpostavljenost hrupu v računski točki zaradi celotnega prometa, je treba izračunati raven izpostavljenosti hrupu (SEL) za vsako posamezno operacijo zrakoplova na naslednji način:

- če izračuni temeljijo na podatkih za SEL v NFD za referenčno hitrost (navadno 160 vozlov za reaktivni zrakoplov in 80 vozlov za majhna propelerska letala), velja:

$$((L)) + (L) + (v) + (e)$$

- če izračuni temeljijo na podatkih NFD za $L_{A,max}$ (standardni podatki iz točke 3.3.2), velja:

$$((L)) + (L) + (v) + (e)$$

pri čemer je:

$SEL((d))_L(v,ref)$ raven izpostavljenosti hrupu SEL (ekspozicijska raven hrupa) na točki s koordinatami (x, y) , ki ga povzroča gibanje letala na priletni ali vzletni poti s potiskom ξ , na najkrajši oddaljenosti d in ki se določi iz krivulje za hrup–moč–oddaljenost za potisk ξ , in najkrajšo oddaljenost d ,

$L_{LA}((d))$ je zvočna raven na točki s koordinatami (x, y) , ki jo povzroči gibanje letala na priletni ali vzletni poti s potiskom ξ , na najkrajši oddaljenosti d in ki se določi iz krivulje za hrup–moč–oddaljenost za potisk ξ , in najkrajšo oddaljenost d ,

je dodatno zmanjševanje širjenja zvoka bočno na smer letala na vodoravni bočni razdalji l in pri višinskem kotu β ,

Δ_L je funkcija vpliva usmerjenosti za hrup na stezi pri vzletnem zaletu za točko začetka vzletnega zaleta,

Δv

je popravek za dejansko hitrost na poti poleta, kjer je
 $\Delta v = 10 \cdot \lg \left(\frac{v_{ref}}{v} \right)$

, pri čemer je:

v_{ref} hitrost, uporabljena v podatkih NPD,

v je dejanska hitrost na poti poleta,

Δ_A je dodatek za trajanje v odvisnosti od hitrosti v , izračunan v skladu s točko 3.3.2,

Δ_F je popravek za omejeno dolžino odseka poti poleta.

Število premikov vsake od skupin zrakoplovov na katerikoli poljubni poti poleta med celotnim poletom je treba določiti ločeno za dnevna, večerna in nočna obdobja.

Ob upoštevanju teh pogojev se kazalca hrupa L_{dvn} in $L_{noč}$ izračunata na naslednji način:

$$L_{dvn} = 10 \cdot \lg \left(\frac{1}{86400} \sum_{i,j} (N_{d,i,j} + 3,16 \cdot N_{e,i,j} + 10 \cdot N_{n,i,j}) \cdot 10^{SEL_{i,j}/10} \right)$$

in

$$L_{noč} = 10 \cdot \lg \left(\frac{1}{T_n} \sum_{i,j} N_{n,i,j} \cdot 10^{SEL_{i,j}/10} \right),$$

pri čemer je:

$N_{d,i,j}$ število premikov j -te skupine zrakoplovov na i -ti poti poleta v dnevnem času na povprečen dan,

$N_{e,i,j}$ število premikov j -te skupine zrakoplovov na i -ti poti poleta v večernem času na povprečen dan,

$N_{n,i,j}$ število premikov j -te skupine zrakoplovov na i -ti poti poleta v nočnem času na povprečen dan.

T_n trajanje nočnega obdobja v sekundah.

$SEL_{i,j}$ raven zvočne izpostavljenosti (ekspozicijska raven hrupa), ki jo povzroči j -ta skupina zrakoplovov na i -ti poti poleta.

Število premikov na povprečen dan se izračuna po naslednjem obrazcu kot povprečno število premikov znotraj enega poleta:

$$N_{i,j} = N_{i,eto,i,j} / 365$$

pri čemer se premiki štejejo ločeno za dnevna, večerna in nočna obdobja ter označijo z indeksom d za dnevno obdobje, e za večerno obdobje in n za nočno obdobje.

Obrazec za izračun L_{dvn} vsebuje dodatek v višini +5 dBA za večerno obdobje (faktor 3,16), da se upošteva število premikov v večernem obdobju, in dodatek v višini + 10 dBA za nočno obdobje (faktor 10), da se upošteva število premikov v nočnem času.

2.4.4 Zbirna preglednica potrebnih prilagoditev

Zbirna preglednica potrebnih prilagoditev predstavlja vsebino metode ECAC po posameznih poglavjih z navedbo podobnosti, razlik in dodatkov, ki so potrebne.

Odstavek v izvorniku	Potrebne prilagoditve
1. Uvod	Prilagoditev postopkov segmentiranja in skupnim kazalcem hrupa v skladu z zahtevami v prilogi 2 te uredbe.
2. Razlaga izrazov in simbolov	Prilagoditi je treba uporabo kazalcev hrupa v skladu z uredbo, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju. Za enoto hrupa se izbere A-vrednotena celotna raven zvoka. Za merilo hrupa se izbere A-vrednotena ekvivalentna raven zvoka. Nadomestiti je treba "indeks hrupa" s kazalcem hrupa v skladu z uredbo, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju.
3. Izračun plastnic	"Obdobje nekaj mesecev" je treba spremeniti v "obdobje enega leta", da se izpolnijo zahteve uredbe, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju, glede uporabe "povprečnega leta". Popravite (lateralno zmanjševanje hrupa $\Lambda(\beta,l)$) je treba odšteti, in ne prišteti) in prilagodite obrazec (1) v točki 3.3 metoda ECAC Doc 29 v skladu s točko 2.4.3 te priloge.
4. Format podatkov o hrupu in zmogljivosti zrakoplovov, ki jih je treba uporabiti	V točki 4.1.3 metoda ECAC Doc. 29 je treba prilagoditi mejne vrednosti, da se zagotovi združljivost plastnic z najnižjimi ravnmi hrupa, ki se izračunajo v skladu z uredbo, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju. Dodatne napotke z zvezi s podatki o emisijah hrupa (vključno s standardnim priporočilom s podatki o profilih zrakoplovov, potisku motorja in hitrostih letenja) za strateško kartiranje hrupa vključuje točka 3.3 te priloge.
5. Klasifikacija vrst zrakoplovov	Razvrščanje zrakoplovov v skupine glede na vrsto je treba prilagoditi tako, da se upošteva sedanja flota na evropskih letališčih. Napotki glede standardnih podatkov NPD, ki temeljijo na sproti z novimi vrstami dopolnjevanem razvrščanju zrakoplovov v tipske skupine, so dani v točki 3.3.2 te priloge. Poglavje 5.4 metoda ECAC Doc. 29 dopušča po potrebi dopolnitev emisijskih podatkov.
6. Izračunska mreža	Mrežne razmike morajo izbrati pristojni organi oblasti tako, da je mogoče pri izdelavi strateških kart hrupa upoštevati posebne situacije.
7. Osnovni izračun hrupa, ki ga povzročajo posamezni premiki zrakoplova	V točki 7.3 metoda ECAC Doc. 29 navedeni popravek/toleranco za trajanje bo treba prilagoditi glede na to, ali uporabljeni podatki NPD temeljijo na $L_{A,max}$ (glej točko 2.4.3 te priloge). Zlasti je treba, če se uporabijo standardni podatki, priporočeni v tej prilogi, Δ_v nadomestiti z Δ_A (glej točko 3.3.2 te priloge). V točki 7.5 metoda ECAC Doc. 29 je treba uporabiti

	postopek segmentiranja (glej točko 2.4.2 te priloge). Točka 7.6 metoda ECAC Doc. 29 odpade, kadar se uporabi postopek segmentiranja.
8. Hrup med vožnjo po stezi pri vzletu in pristajanju	V točki 8.2 metoda ECAC Doc. 29 je treba uporabiti enačbo (16) za $90 < \Phi \leq 148,4^\circ$ (da se prepreči prekinitiv (stopnica) pri $148,4^\circ$) in določiti, da je $\Delta_L = 0$ za $\Phi \leq 90^\circ$. Enačbo (18) iz metode ECAC Doc. 29 za določanje ravni zvočne izpostavljenosti je po potrebi treba prilagoditi, tako da bo upoštevan popravek/toleranca za trajanje, če temelji vrsta uporabljenih podatkov NPD na $L_{A,max}$ (glej točko 3.3.2 te priloge).
9. Seštevanje zvočnih ravni	Uvedba skupnih kazalcev hrupa v skladu z uredbo, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju. Glej točko 2.4.3 te priloge.
10. Modeliranje bočne (lateralne) in navpične razpršitve poti poleta	Prilagoditev ni potrebna.
11. Izračun ravni izpostavljenosti hrupu (ekspozicijske ravni hrupa) s popravkom geometrije poleta nad zemljo	Poglavje odpade, kadar se uporabi postopek segmentiranja.
12. Navodila za izračun plastnic hrupa	Tega poglavja navodil ni treba spreminjati, vendar ga je treba izvajati ob upoštevanju zahtev uredbe, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju, kar zlasti velja za kazalce hrupa.

2.5 Hrup, ki ga povzročajo naprave, industrijski kompleksi ali obrati

2.5.1 Opis metode ocenjevanja

Priporočena začasna metoda ocenjevanja za hrup, ki ga povzročajo industrijski viri, je SIST ISO 9613-2. Ta metoda določa tehnični postopek za izračun zmanjševanja zvoka med širjenjem na prostem, ki omogoča napovedovanje ravni hrupa v okolici različnih virov hrupa.

2.5.2 Zbirna preglednica potrebnih prilagoditev

Predmet	Rezultat primerjave/ukrep
Kazalec hrupa	Opredelitve osnovnih kazalcev so enake: A-vrednotena dolgoročna povprečna zvočna raven, določena v več mesecih ali letu dni ob upoštevanju emisijskih in transmisijskih sprememb hrupa. Uvesti je treba ocenjevalna obdobja dan, večer in noč, predpisana v uredbi, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju.
Širjenje – absorpcija v zraku	Podatke je treba izbrati na nacionalni ravni, da se sestavi preglednica, v kateri se na podlagi SIST ISO 9613-1 absorpcijski koeficient zraka priredi temperaturam in relativni vlažnosti, značilnim za ustrezne posamezne evropske regije.

3. EMISIJSKI PODATKI

3.1 Hrup zaradi cestnega prometa – Guide du bruit 1980

3.1.1 Merilni postopek

Metoda XPS 31-133 navaja Guide du bruit 1980 kot standardni emisijski model za izračun hrupa zaradi cestnega prometa. Pri dopolnitvi emisijskih podatkov z novimi se priporoča v nadaljevanju opisani postopek merjenja. Leta 2002 so se francoski pristojni organi lotili izvajanja projekta revizije emisijskih vrednosti. Da bi se lahko uporabile – če se zdi to primerno in potrebno – kot vhodni podatki za izračun hrupa zaradi cestnega prometa, je treba preveriti nove vrednosti in za njihovo določanje razvite postopke, ki so jih objavili francoski pristojni organi.

Emisijska raven hrupa vozila je določena z maksimalno ravno $L_{A,max}$ v dBA mimovozečega vozila, izmerjena na oddaljenosti 7,5 metra od osi njegove vožnje. Ta zvočna raven se določi posebej za različne tipe vozil, hitrosti in prometne tokove. Medtem ko je nagib ceste določen, površina vozišča ni izrecno upoštevana. Da bi zagotovili združljivost s prvotnimi pogoji merjenja, je treba opraviti meritve akustičnih značilnosti vozil, ki vozijo po eni od naslednjih vrst vozišča: cementni beton, zelo tanke plasti asfaltne (bitumenskega) betona 0/14, asfaltni beton z drobirjem 0/14, zatesnitev površinske plasti 6/10, zatesnitev površinske plasti 10/14. Zatem se izvede popravek za različne površine vozišča v skladu s postopkom iz točke 3.1.4 te priloge.

Meritve se lahko izvajajo bodisi na posameznih izoliranih vozilih v prometu ali na posebnih stezah v nadziranih danostih. Hitrost vozila je treba izmeriti z Dopplerjevim radarjem (točnost približno 5-odstotna pri majhnih hitrostih). Prometni tok se določi bodisi s subjektivnim opazovanjem (pospešen, upočasnen ali tekoč) ali z merjenjem. Mikrofon se namesti 1,2 metra nad tlemi in na vodoravni oddaljenosti 7,5 metra od osi vožnje vozila.

Za uporabo v skladu z metodo XPS 31-133 in v skladu s predpisi Guide du bruit, 1980 se iz

izmerjene ravni zvočnega tlaka L_p in hitrosti vozila V izračunata raven zvočne moči L_w in emisija

hrupa E po enačbi:

$$L_w = L_p + 25,5 \quad \text{in} \quad E = (L_w - 10 \cdot \log V - 50)$$

3.1.2 Emisija hrupa in promet

3.1.2.1 Emisija hrupa

Pojem emisije hrupa je opredeljen na naslednji način:

$$E = (L_w - 10 \cdot \log V - 50)$$

pri čemer je V hitrost vozila.

Emisija E je tako zvočna raven, ki jo lahko v dBA opišemo kot zvočno raven $L_{r\phi}$ na referenčni izofoni,

ki jo povzroči posamezno vozilo na uro ob upoštevanju prometnih danosti, odvisnih od:

- vrste vozila,
- hitrosti,
- prometnega toka,
- vzdolžnega profila.

3.1.2.2 Vrste vozil

Za napovedovanje hrupa se uporabljata dve kategoriji vozil:

- lahka vozila (vozila s skupno maso do 3,5 tone),
- težka vozila (vozila s skupno maso 3,5 tone ali večjo).

3.1.2.3 Hitrost

Zaradi enostavnosti se parameter hitrosti vozila pri tej metodi uporablja za celotno območje povprečne hitrosti vozila (od 20 do 120 km/h). Pri manjših hitrostih (manjših od 60 ali 70 km/h v odvisnosti od primera) pa se metoda izboljša s srednjimi vrednostmi v nadaljevanju opisanega prometnega toka.

Za določitev dolgoročne zvočne ravni v L_{eq} zadošča poznavanje povprečne hitrosti voznega parka vozil. Ta povprečna hitrost se lahko opredeli na naslednji način:

- srednja hitrost V50 ali hitrost, ki jo doseže ali preseže 50 odstotkov vozil, ali
- srednja hitrost V50, ki se ji prišteje polovica standardnega odklona hitrosti.

Za vse povprečne hitrosti, določene z eno od obeh metod, za katere se izkaže, da so manjše od 20 km/h, se upošteva hitrost 20 km/h.

Če podatki, ki so na voljo, ne zadoščajo za točno določitev povprečne hitrosti, se lahko uporabi naslednje splošno pravilo: za vsak odsek (segment) ceste se uporabi zanj določena najvišja dovoljena hitrost. Zato je treba vedno pri vsaki spremembi največje dovoljene hitrosti določiti nov odsek ceste. Za območja nižjih hitrosti (manj od 60 do 70 km/h v odvisnosti od primera) se uvede dodatni popravek, pri čemer je treba v takih danostih uporabiti popravke za enega od štirih vrst prometnega toka. Za vse hitrosti pod 20 km/h se upošteva hitrost 20 km/h.

3.1.2.4 Različne vrste prometnih tokov

Pri vrsti prometnega toka gre za komplementarni parameter hitrosti, ki upošteva povečevanje in zmanjševanje hitrosti, moč motorja in sunkovit ali stalen potek prometa. V nadaljevanju so opredeljene štiri kategorije:

- tekoči stalni prometni tok: na obravnavanem odseku ceste se vozila premikajo s skoraj nespremenjeno hitrostjo. Promet je tekoč zato, ker se ne spreminja v času in prostoru v trajanju najmanj deset minut. Čez dan lahko opazimo nihanja, vendar niso skokovita ali ritmična. Poleg tega se hitrost toka niti ne povečuje niti zmanjšuje, marveč ostaja enaka. Ta vrsta prometnega toka ustreza prometu na avtocestni povezavi ali na cesti, ki povezuje posamezna mesta (regionalni cesti), na mestni hitri cesti (zunaj ur največjega prometa) in na glavnih cestah v mestih;
- sunkoviti stalni prometni tok: prometni tok z znatnim deležem vozil v prehodnem stanju (tj. takih, ki bodisi povečujejo bodisi zmanjšujejo hitrost), ki ni stabilen niti v času (tj. skokovite spremembe prometnega toka v kratkih časovnih razmikih) niti v prostoru (tj. ob poljubnem času je na opazovanem cestnem odseku nepravilna gostota vozil). Kljub temu je za to vrsto prometnega toka mogoče določiti povprečno (srednjo) skupno hitrost, ki se ne spreminja v zadosti dolgem obdobju in se pojavlja periodično. Ta vrsta prometnega toka ustreza toku, ki ga srečamo na cestah v mestnih središčih, na magistralnih cestah blizu nasičenja (s povečanim prometom), na povezovalnih cestah s številnimi križišči, na parkiriščih, na prehodih za pešce in na odcepih do stanovanjskih hiš;
- sunkoviti pospešeni prometni tok: to je sunkovit in zato nemiren (turbulenten) tok. Precej vozil pospešuje, kar pomeni, da je hitrost pomembna samo na posameznih točkah in na prevoženi poti ni konstantna (stabilna). To je značilno za promet bodisi na hitrih cestah za križiščem bodisi na povezovalnih cestah, na cestninskih postajah itd.;
- sunkoviti zavirajoči prometni tok: ta je nasprotje prejšnjega, pri katerem precej vozil zmanjšuje hitrost. Praviloma nastaja pri približevanju večjim mestnim križiščem, na izvozih z avtocest in hitrih cest ali na dovozu do cestninske postaje itd.

3.1.2.5 Trije vzdolžni profili

V nadaljevanju so opredeljeni trije vzdolžni profili, s katerimi se upoštevajo razlike v zvočni emisiji, ki je odvisna od nagiba vozišča:

- vodoravno vozišče ali vodoravni odsek vozišča, katerega nagib proti prometnemu toku je manjši od dveh odstotkov;
- vzpenjajoče se vozišče je tisto, pri katerem je nagib navzgor (vzpon) proti prometnemu toku večji od dveh odstotkov;
- padajoče vozišče je tisto, pri katerem je nagib navzdol (padec) proti prometnemu toku večji od dveh odstotkov.

Pri enosmernih cestah se lahko te opredelitve uporabljajo neposredno. Pri dvosmernem prometu je za natančno oceno potreben ločen izračun za vsako vozno smer, rezultati pa se zatem upoštevajo skupno.

3.1.3 Kvantificirane vrednosti zvočnih emisij za različne vrste cestnega prometa

3.1.3.1 Shematski prikaz

Guide du bruit vsebuje nomograme, ki navajajo vrednost zvočne ravni L_{eq} (1 ura) v dBA (prav tako

znane kot emisija hrupa E , opisana pod točko 3.1.2.1 te priloge). Zvočna raven je navedena ločeno

za posamezno lahko vozilo (zvočna emisija je tedaj E_{lv}) in za posamezno težko vozilo (zvočna

emisija je tedaj E_{hv}) na uro. Pri teh vrstah vozil je E odvisna od hitrosti (glej točko 3.1.2.3 te priloge),

prometnega toka (glej točko 3.1.2.4 te priloge) in vzdolžnega profila (glej točko 3.1.2.5 te priloge). Medtem ko zvočna raven, prikazana v nomogramih, ne vključuje popravkov za različno površino vozišča, pa te smernice takšne korekcijske postopke vsebujejo (glej točko 3.1.4 te priloge).

Od frekvence odvisna osnovna raven zvočne moči L_{Awi} v dBA sestavljenega točkovnega vira i v

danem oktavnem pasu j se izračuna iz posameznih ravni zvočnih emisij za lahka in težka vozila, dobljenih iz nomograma 2 v Guide du bruit 1980 (v teh smernicah naveden kot nomogram 2) po naslednji enačbi:

$$L_{Awi} = L_{Awj/m} + 10 \cdot \lg(Q_i) + R(j) + \psi,$$

pri čemer je:

$L_{Awj/m}$ skupna (celotna) raven zvočne moči v dBA na meter dolžine vzdolž voznega pasu, ki ustreza dani premici vira. Izračuna se na naslednji način:

$$L_{Awj/m} = 10 \cdot \log \left(10^{\frac{(E_{lv} + 10 \log Q_{lv})}{10}} + 10^{\frac{(E_{hv} + 10 \log Q_{hv})}{10}} \right) + 20,$$

pri čemer je:

- E_{LW} zvočna emisija za lahka vozila, kakor je opredeljeno v nomogramu 2;
- E_{HW} zvočna emisija za težka vozila, kakor je opredeljeno v nomogramu 2;
- Q_{LW} jakost (obseg) lahkega prometa v referenčnem intervalu;
- Q_{HW} jakost težkega prometa v referenčnem intervalu;
- ψ popravek za raven hrupa za različne površine vozišča, opredeljen v točki 3.1.4;
- I_i dolžina odseka na premici vira, ki ga predstavlja sestavljeni točkovni vir i v metrih;
- R_{Ω} spektralna vrednost v dBA za oktavni pas, naveden v preglednici 2.

PREGLEDNICA 2

Normalizirani A-vrednoteni spekter prometnega hrupa v oktavnem pasu, izračunan iz terčnega spektra SIST EN 1793-3

J	Oktavni pas (v Hz)	Vrednosti R_{Ω} (v dBA)
1	125	-14,5
2	250	-10,2
3	500	-7,2
4	1000	-3,9
5	2000	-6,4
6	4000	-11,4

3.1.4 Popravek za površino vozišča

3.1.4.1 Uvod

Nad določeno hitrostjo prevladuje v skupnem hrupu, ki ga oddaja vozilo, hrup, ki ga povzroča kotaljenje pnevmatik po vozišču. Odvisen je od hitrosti vozila, vrste površine vozišča (zlasti pri poroznih in zvočno absorpcijskih površinah) in od vrste pnevmatik. Guide du bruit 1980 navaja standardno emisijo hrupa za standardno površino vozišča. Spodaj opisana sistematizacija se predlaga za uvedbo popravkov za različne površine vozišča. Sistematizacija je združljiva z določbami SIST EN ISO 11819-1.

3.1.4.2 Opredelitve vrst površin vozišča

Gladki asfalt (beton ali mastiks): je referenčna površina vozišča, opredeljena v SIST EN ISO 11819-1. To je gosta obrabna plast gladke teksture iz asfaltnege (bitumenskega) betona ali obrabna plast iz asfalta mastiks s kamnitim drobirjem z največjo zrnatostjo od 11 do 16 milimetrov.

Porozna površina: je površina z najmanj 20-odstotnim deležem votlin. Stara sme biti največ pet let (omejitev glede starosti je potrebna, ker porozne površine postopoma izgubljajo sposobnost absorbiranja, saj se votli prostori počasi zapolnijo). Ob posebnem vzdrževanju lahko omejitev starosti odpade. Vendar je treba po prvih petih letih opraviti meritve, da se določijo akustične lastnosti površine vozišča. Zmanjševanje zvočne emisije, ki je posledica te obrabne površine, je odvisno od hitrosti vozila.

Cementni beton ali razbrazdani asfalt (Draenasphalt): vključuje cementni beton in grobozrnati asfalt.

Kamniti tlak: tlakovci gladke teksture s fugami med tlakovci z manj kot petimi milimetri širine.

Kamniti tlak hrapave teksture: tlakovci s fugami med tlakovci širine, ki je večja od petih milimetrov ali enaka.

Drugo: odprta kategorija, v katero se vključijo popravki za druge površine vozišč. Da se zagotovijo usklajena uporaba in primerljivi rezultati, je treba določiti podatke v skladu s SIST EN ISO 11819-1.

Dobljene podatke je treba vnesti v preglednico 3. Za vse meritve morajo biti hitrosti vožnje mimo enake standardnim referenčnim hitrostim. Vpliv odstotnega deleža težkih vozil se ovrednoti po enačbi za statistični indeks vožnje mimo (SPBI). V skladu s tem se za izračun indeksa SPB uporabi za vsakega od treh odstotnih območij 0–15 odstotkov, 16–25 odstotkov in > 25 odstotkov, določenih v preglednici 3, vsakič 10 odstotkov, 20 odstotkov oz. 30 odstotkov teh vrednosti.

PREGLEDNICA 3

Standardna shema popravkov za površino vozišča

Hitrost	< 60 km/h			61–80 km/h			81–110 km/h		
Težka vozila v %	0–15	16–25	> 25	0–15	16–25	> 25	0–15	16–25	> 25
Vrsta površine cestišča									

3.1.4.3 Priporočena shema popravkov

PREGLEDNICA 4

Predlagana shema popravkov za površino vozišča

Kategorije površin vozišča	Popravek ravni hrupa ψ		
	0–60 km/h	61–80 km/h	81–130 km/h
Drobir z bitumenskim mastiksom	–1 dBA	–2 dBA	–3 dBA
Drenažni asfalt (DA 8s in DA 11s)	–3 dBA	–4 dBA	–5 dBA
Dvojni drenažni asfalt	–3 dBA	–3 dBA	–6 dBA
Površinska obdelava	–1 dBA	–2 dBA	–2 dBA
Gladki asfalt (beton ali mastiks)	0 dBA		
Cementni beton in valoviti asfalt	+2 dBA		
Kamniti tlak gladke teksture	+3 dBA		
Kamniti tlak grobe teksture	+6 dBA		

3.2 Hrup železnic

3.2.1 Uvod

Metoda RMR temelji na lastnem emisijskem modelu, ki je podrobno opisan v poglavju 2 nizozemskega izvirnika. Ta model se lahko še naprej uporablja brez sprememb v vseh državah članicah.

Glede emisijskih podatkov te priloge je v točki 3.2.2 te priloge navedena nizozemska zbirka kot priporočena standardna zbirka emisijskih podatkov. S postopki merjenja, opisanimi v točki 3.2.2.2 te priloge, pa je omogočena določitev novih emisijskih podatkov, zato da se v standardni zbirki podatkov zapolnijo vrzeli, kar zadeva nenizozemska tirnična vozila na nenizozemskih tirih.

3.2.2 Emisijski model hrupa

Preden se izračuna "ekvivalentna neprekinjena (trajna) raven zvočnega tlaka", je treba vsa vozila, ki uporabljajo določen odsek železniške proge in se ravnavajo po ustreznih operativnih navodilih, bodisi uvrstiti v deset kategorij tirničnih vozil, navedenih v točki 3.2.2.1 te priloge, oziroma po izvedbi meritev v skladu s točko 3.2.2.2 te priloge v dodatne kategorije.

3.2.2.1 Obstoječe kategorije tirničnih vozil

Obstoječe kategorije, ki so navedene v nizozemski zbirki emisijskih podatkov, se razlikujejo predvsem glede na sistem pogona in sistem zaviranja koles:

Kategorija	Opis vlaka
------------	------------

Kategorija	Opis vlaka
1	Potniški vlaki z zavorami, ki dosežejo zavorni učinek z zavornjakom
2	Potniški vlaki s kolutnimi zavorami in zavorami, ki dosežejo zavorni učinek z zavornjakom
3	Potniški vlaki s kolutnimi zavorami
4	Tovorni vlaki z zavorami, ki dosežejo zavorni učinek z zavornjakom
5	Dizelski vlaki z zavorami, ki dosežejo zavorni učinek z zavornjakom
6	Dizelski vlaki s kolutnimi zavorami
7	Vlaki mestne podzemne železnice in hitri tramvaji s kolutnimi zavorami
8	InterCity in počasi vozeči vlaki s kolutnimi zavorami
9	Vlaki za visoke hitrosti s kolutnimi zavorami in zavorami, ki zavorni učinek dosežejo z zavornjakom
10	Začasno rezervirano za vlake visoke hitrosti tipa ICE-3 (M) (HST East)

3.2.2.2 Merilni postopek

Značilnosti emisije hrupa tirničnega vozila ali tira se lahko določijo z meritvami. Postopki merjenja so opisani v:

- Reken-en Meetvoorschrift Railverkeerslawaai 2002, Ministerie Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, 28 maart 2002. Navedeni so trije postopki za določanje značilnosti novih kategorij vlakov ali nenizozemskih tirničnih vozil ali nenizozemskih tirov (postopka A in B) ter nenizozemskih tirov (postopek C):
- Postopek A je poenostavljena metoda, s katero se ugotavlja, ali se lahko tirnično vozilo uvrsti v obstoječo kategorijo (kakor je navedeno v točki 3.2.2.1 te priloge). Prav tako se lahko uporablja za nova (ki bodo šele zgrajena) vozila, na katerih meritve hrupa niso mogoče. Navedena uvrstitev se opravi predvsem na podlagi vrste pogonskega sistema (dizelski, električni, hidravlični) in zavornega sistema (kolutne ali kladične zavore).
- Postopek B opisuje metode za pridobivanje emisijskih podatkov za tirnična vozila, ki ne spadajo nujno v že obstoječo kategorijo vlakov. Uvaja se tako imenovana "prosta kategorija", v katero se lahko uvrstijo katera koli vrsta vozila, če se njegova emisija hrupa določi po tem postopku. Tako dobljeni podatki upoštevajo razmik vagona, zvočno sevanje tirov, pa tudi hrapavost koles in tirnic. Prav tako se upoštevajo različni viri hrupa – hrup zaradi pogona, zaradi vožnje in aerodinamični hrup – skupaj z višinami različnih virov.
- Postopek C omogoča določanje akustičnih značilnosti izvedbe tirov (pragovi, gramozna greda itd.). Metoda za izračun hrupa temelji na lastnostih tirnic v oktavnih pasovih, ki so neodvisne od vrste ali hitrosti vozila. Za preverjanje je treba opraviti meritve na enem in istem kraju pri dveh dodatnih hitrostih (razlika > 20 oz. 30 odstotkov). Razlike v izračunanih lastnostih tirnic morajo biti v vsakem oktavnem pasu manjše od 3 dBA. Če je popravek odvisen od hitrosti, je treba opraviti dodatne raziskave, ki lahko privedejo do lastnosti, odvisnih od hitrosti.

3.2.2.3 Emisijski model

Pri izračunih po SRM I se emisijske vrednosti v dBA določajo na naslednji način:

$$E = 10 \cdot \lg \left(\sum_{c=1} y \cdot 10^{E_{nr,c}/10} + \sum_{c=1} y \cdot 10^{E_{r,c}/10} \right).$$

pri čemer je:

$E_{nr,c}$ emisijski člen za kategorijo tirničnega vozila za vlake, ki ne zavirajo;

$E_{r,c}$ emisijski člen za vlake, ki zavirajo,

c kategorija tirničnega vozila,

y skupno število kategorij.

Emisijske vrednosti za posamezno kategorijo tirničnega vozila se določijo iz:

$$E_{nr,c} = a_c + b_c \cdot \lg v_c + 10 \cdot \lg Q_c + C_{b,c}$$

$$E_{r,c} = a_{r,c} + b_{r,c} \cdot \lg v_c + 10 \cdot \lg Q_{r,c} + C_{b,c}$$

pri čemer so standardne emisijske vrednosti a_c , b_c , $a_{r,c}$ in $b_{r,c}$ dane v RMR.

Pri uporabi SRM II se določijo za vsako kategorijo tirničnega vozila in za različne višine zvočnega vira (do petih različnih višin) emisijske vrednosti za posamezen oktavni pas. Po določitvi emisijskih značilnosti različnih kategorij tirničnih vozil se izračuna emisija odseka tirne proge ob upoštevanju vožnje mimo različnih kategorij tirničnih vozil (in dejstva, da nimajo vse kategorije zvočnih virov na vseh višinah) in vožnje mimo tirničnih vozil v različnih okoliščinah (z zaviranjem ali brez njega). Emisijski faktor v oktavnem pasu i se izračuna na naslednji način:

$$L_{E,i}^h = 10 \cdot \log \left(\sum_{c=1}^n n \cdot 10^{E_{nb,i,c}^h/10} + \sum_{c=1}^n n \cdot 10^{E_{br,i,c}^h/10} \right).$$

pri čemer je n število kategorij tirničnih vozil, ki uporabljajo obravnavano tirno progo. $E_{nb,i,c}^h$ (oz. $E_{br,i,c}^h$) je emisijski člen (enačbe) za enote vlaka, ki ne zavirajo oz. ki zavirajo, za vlake v več kategorijah tirničnih vozil ($c = 1$ do n) v oktavnem pasu i ter na višini merjenja h ($h = 0$ m, 0,5 m, 2 m, 4 m in 5 m v odvisnosti od kategorije vlaka), za katerega velja naslednja enačba:

$$E_{br,i,c}^h = a_{br,i,c}^h + b_{br,i,c}^h \cdot \log V_{br,c} + 10 \cdot \log Q_{br,c} + C_{bb,i,m,c}$$

$$E_{nb,i,c}^h = a_{i,c}^h + b_{i,c}^h \cdot \log V_c + 10 \cdot \log Q_c + C_{bb,i,m,c}$$

pri čemer so:

$a_{i,c}^h$ in $b_{i,c}^h$

(oz. $a_{br,i,c}^h$ in $b_{br,i,c}^h$) emisijski členi za kategorijo vlakov c ob nezaviranju (oz. zaviranju) za oktavni pas i na višini h ;

Q_c srednje število nezaviranih enot obravnavane kategorije tirničnih vozil;

$Q_{br,c}$ srednje število zaviranih enot obravnavane kategorije tirničnih vozil;

V_c srednja hitrost mimo vozečih tirničnih vozil, ki ne zavirajo;

$V_{br,c}$ srednja hitrost mimo vozečih tirničnih vozil, ki zavirajo;

bb vrsta tirnic/stanje tirne proge;

m ocenjena vrednost za pojavljanje neravnin (hrapavosti) na tirih;

$C_{bb,i,m,c}$ popravek za neravnine na tirih.

3.3 Hrup zrakoplovov

3.3.1 Uvod

Poleg pregleda razpoložljivih zbirk podatkov je v teh smernicah pod točko 3.3.2 te priloge razloženo standardno priporočilo za izračun hrupa zrakoplovov v okolici letališč ob uporabi ECAC Doc. 29, kakor je spremenjen na podlagi točke 2.4 te priloge.

3.3.2 Standardna priporočila

V nadaljevanju navedeni dokumenti vsebujejo izčrpne podatke, vključno s podatki hrup–moč–hitrost in podatki o zmogljivosti, za večino vrst civilnih zrakoplovov, pa tudi za letala nove generacije z zmanjšano hrupnostjo, ki se lahko uporabijo po pregledu razpoložljivih zbirk podatkov za izračun hrupa zrakoplovov.

- Smernica ÖAL 24.1 Lärmschutzzonen in der Umgebung von Flughäfen. Planungs- und Berechnungsgrundlagen. Österreichischer Arbeitsring für Lärmbekämpfung, Wien 2001,
- Neue zivile Flugzeugklassen für die Anleitung zur Berechnung von Lärmschutzbereichen (Entwurf), Umweltbundesamt, Berlin 1999.

Podatki temeljijo na skupinah zrakoplovov in vsebujejo ravni $L_{A,max}$. Po naslednji formuli se lahko izračunajo vrednosti SEL ob uporabi trajanja letenja mimo (preleta) kot dodatnega parametra.

SEL v dBA se izračuna iz $L_{A,max}$ na naslednji način:

$$SEL = L_{A,max} + \Delta L_A \quad \Delta L_A = 10 \cdot \lg(T / T_0)$$

pri čemer je $T_0 = 1$ sekunda in velja za T , izražen v sekundah, naslednja enačba:

$$T = \frac{A \cdot d}{V + (d/B)}$$

pri čemer:

A in B sta konstanti, ki sta različni za vzlet in pristanež ter za različne zrakoplove z nepomičnimi

krili;

d je poševna oddaljenost v m (glej točko 2.4.2 te priloge);

V je hitrost v m/s.

Zvočne ravni so dane za potisk pri vzletanju in pristajanju. Zmanjšanje potiska po vzletu je upoštevano z zmanjšanjem zvočne ravni $\Delta L_{A,max}$ pri določenih višinah in hitrostih.

Za vsako skupino letal so dani standardni profili pri vzletu, v katerih so navedeni hitrost V in višina H v odvisnosti od razdalje pri oddaljenosti σ od točke začetka vzletnega zaleta ter pri večji oddaljenosti tudi parameter $dH/d\sigma$.

Podatki o zvočnih ravneh, pa tudi podatki o zmogljivosti so normirani na temperaturo 15 °C, 70-odstotno relativno vlažnost in zračni tlak 1013,25 hPa. Uporabijo se lahko za temperature do 30 °C, pa tudi v primerih, pri katerih je zmnožek relativne vlažnosti in temperature večji od 500.

PRILOGA 4
Ocena obremenjenosti okolja s hrupom

Ocena obremenjenosti okolja s hrupom mora vsebovati:

1. Splošni del s podatki o:

- predmetu in namenu ocene,
- naročniku in upravljavcu vira hrupa (ime in priimek ter naslov ali firma in sedež),
- izdelovalcu ocene (ime in priimek ter naslov ali firma in sedež, navedba pooblastil),
- kraju vira hrupa (navedba šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke in/ali točke/linije državnega koordinatnega sistema),
- značilnosti pozidave in poselitve na območju ocenjevanja vira hrupa,
- namenski rabi prostora in stopnji varstva pred hrupom v prostorskih aktih občine na območju ocenjevanja hrupa,
- predpisih, standardih in tehničnih normativih, na podlagi katerih je izdelana ocena,
- mejnih vrednostih kazalcev hrupa,
- načinu ocenjevanja hrupa, uporabljenih računskih metodah in/ali merilni opremi,
- uporabljenem računalniškem programu in/ali merilni opremi, s katerimi je bilo opravljeno ocenjevanje hrupa, upoštevajoč metode, določene s predpisom ali standardom, ki ureja ocenjevanje hrupa za posamezni vir hrupa.

Rezultati, podani v oceni obremenjenosti okolja s hrupom, morajo zagotavljati sledljivost in ponovljivost do vseh vhodnih podatkov in bistvenih parametrov. Pri modelnem izračunavanju hrupa po kateri koli računski metodi modelnega izračuna morajo biti navedene vrednosti vseh vhodnih podatkov, na podlagi katerih je bil izračun opravljen.

2. Ocenjevanje obremenjenosti okolja s hrupom s podatki o:

- viru hrupa z opisom njegovih glavnih tehničnih značilnosti in režima obratovanja,
- obratovalnem stanju vira hrupa (glede na obravnavani vir hrupa):
 - za ceste (gostota prometa glede na vrsto vozil, hitrost vožnje in režim prometa toka, nagib cestišča, stanje vozišča konstrukcije in obrabna plast cestišča),
 - za železniške proge (gostota prometa glede na vrsto vlakov in kategorijo tirnih vozil, hitrost vožnje in območja zaviranja, konstrukcijske lastnosti proge),
 - za naprave in gradbišča (zmogljivost, režim obratovanja, zvočna moč, obratovalni časi ter lokacija in usmerjenost virov hrupa) in
 - o drugih virih hrupa, ki vplivajo na rezultate ocenjevanja,
- opisu izvedenih in/ali načrtovanih ukrepov varstva pred hrupom,
- obdobju in območju ocenjevanja vira hrupa,
- obravnavanih stavbah z varovanimi prostori in mestih ocenjevanja hrupa (naslov, številka stavbe iz registra nepremičnin, točke državnega koordinatnega sistema),
- drugih dejstvih, pomembnih za ocenjevanje hrupa,
- rezultatih ocenjevanja hrupa, predstavljenih v obliki vrednosti ustreznih kazalcev hrupa glede na način ocenjevanja z upoštevanjem vseh popravkov ali v obliki drugih kazalcev hrupa, če so za posamezni vir hrupa predpisani ali določeni s standardi:
 - zaradi obstoječih drugih virov hrupa (linijski viri hrupa in/ali naprave),
 - zaradi obratovanja obravnavanega vira hrupa,
 - celotni obremenitvi okolja s hrupom.

3. Vrednotenje ocenjenih kazalcev hrupa s podatki o:

- vrednotenju glede na mejne vrednosti za vir in za celotno obremenitev glede na predpisano stopnjo varstva pred hrupom, pri čemer se pri ocenjevanju upošteva dejansko izračunana vrednost kazalcev hrupa,
- prostorski opredelitvi vplivnega območja vira hrupa z ustreznim grafičnim prikazom obremenitve površin s hrupom.

4. Načrtovane ali potrebne dodatne omilitvene ukrepe za zmanjšanje obremenitve okolja s hrupom s podatki o:

- opisu načrtovanih/dodatnih ukrepov (najmanj na ravni idejne zasnove),
- ocenjeni obremenitvi okolja s hrupom po izvedbi načrtovanih/dodatnih omilitvenih ukrepov:
 - zaradi obratovanja vira hrupa,
 - celotni obremenitvi okolja s hrupom,
- učinkovitosti načrtovanih/dodatnih omilitvenih ukrepov (razlika med stanjem brez izvedbe ukrepov in z njihovo izvedbo):
 - zaradi obratovanja vira hrupa,
 - celotni obremenitvi okolja s hrupom.

5. Sklepno oceno.

6. Viri podatkov in informacij, ki so bili uporabljeni za izdelavo ocene obremenjenosti okolja s hrupom.

7. Grafične priloge v tiskani in digitalni obliki v državnem koordinatnem sistemu

Opomba: Za linijske vire hrupa se vsebina ocene obremenjenosti okolja s hrupom smiselno upošteva glede na njen namen.

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga

Predlagano Uredbo o mejnih vrednosti kazalcev hrupa izdaja Vlada Republike Slovenije na podlagi drugega, tretjega in šestega odstavka 17. člena, šestega odstavka 20. člena, prvega in drugega odstavka 23. člena, šestega odstavka 70. člena in trinajstega odstavka 74. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16 in 61/17 – GZ; v nadaljnjem besedilu: ZVO-1). Z navedeno zakonsko podlago se v predlagani uredbi urejajo naslednje vsebine:

- a) drugi odstavek 17. člena: mejne emisijske vrednosti za vire hrupa;
- b) tretji odstavek 17. člena: vire hrupa, za katere mora upravljavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje;
- c) šesti odstavek 17. člena: vire hrupa, za katere upravljavcu okoljevarstvenega dovoljenja ni treba pridobiti, skladnost s predpisi pa se ugotavlja na podlagi strokovne ocene;
- č) šesti odstavek 20. člena: podrobnejša vsebina vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obdelavo odpadkov;
- d) prvi odstavek 23. člena: standardi kakovosti okolja glede hrupa;
- e) drugi odstavek 23. člena: merila za uvrščanje v stopnje varstva pred hrupom;
- f) šesti odstavek 70. člena: podrobnejša vsebina in sestavine vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega in
- g) trinajsti odstavek 74. člena: podrobnejša vsebina okoljevarstvenega dovoljenja za naprave iz prejšnje točke.

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

Rok za izdajo uredbe ni določen v zakonu.

3. Splošna obrazložitev

3.1 Razlogi za sprejem

Področje mejnih vrednosti kazalcev hrupa v okolju je urejeno v Uredbi o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10). To uredbo je bilo treba spremeniti zaradi sprememb ZVO-1, s katerimi so bile opuščene določbe, ki so ministrstvu omogočale izdajo posebnih dovoljenj za čezmerne obremenitve okolja, te pa so se uporabljale tudi za čezmerno obremenjevanju s hrupom v obratovanju gradbišč. Takšna ureditev se je izkazala za neučinkovito in je pomenila administrativno oviro oz. obremenitev, saj bi bilo treba v Republiki Sloveniji izdajati posebna dovoljenja za veliko število gradbišč. Predlagana ureditev ureja hrup z gradbišč drugače, o čemer več v obrazložitvi po členih.

Zahtevana sprememba pa je omogočila tudi nekatere druge izboljšave veljavne ureditve, ki so prikazane v nadaljevanju. Vendar pa predlagana ureditev ne spreminja mejnih vrednosti kazalcev hrupa, kot so določeni v veljavni uredbi.

3.2 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlagana uredba vsebuje tudi prenos zahtev Priloge II k Direktivi 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa (UL L št. 189 z dne 18. 7. 2002, str. 12), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije (EU) 2015/996 z dne 19. maja 2015 o določitvi skupnih metod ocenjevanja hrupa v skladu z Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 168 z dne 1. 7. 2015, str. 1), s katero so določene začasne metode za ocenjevanje kazalcev hrupa in njihove prilagoditve.

Ostale zahteve Direktive 2002/49/ES so v slovenski pravni red prenesene z Uredbo o ocenjevanju hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 121/04).

4. Predstavitev presoje posledic

Uveljavitev predlagane uredbe po naši oceni ne bo bistveno vplivala na obseg in vrsto aktivnosti upravnih organov in upravljavcev virov hrupa.

Z uveljavitvijo predlagane uredbe ne bo povečan obseg dela Agencije RS za okolje saj se glede na veljavno Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10):

- bistveno ne spreminja definicija virov onesnaževanje okolja s hrupom,
- bistveno ne spreminjajo viri hrupa, za katere morajo upravljavci pridobiti okoljevarstveno dovoljenje,
- ne spreminjajo pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja,
- se skladno s prvim odstavkom 24. člena Uredbe okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 68. in 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16 in 61/17 – GZ), štejejo za okoljevarstvena dovoljenja izdana v skladu s to uredbo, če gre za vire hrupa, za katere je treba imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s to uredbo

Z uveljavitvijo predlagane uredbe ne bo povečan obseg dela Inšpektorata za okolje in prostor saj predlagana uredba bistveno ne spreminja definicije virov onesnaževanja okolja s hrupom ter zato ne vpliva na obseg inšpekcijskega nadzora.

Z uveljavitvijo predlagane uredbe ne bodo nastale dodatne obveznosti za upravljavce obstoječih virov hrupa.

V predlagano uredbo smo glede na obstoječo ureditev dodali Prilogo 4 - Ocena obremenjenosti okolja s hrupom. Njen namen je zagotoviti dvig kakovosti vloge za okoljevarstveno soglasje in okoljevarstveno dovoljenje, kar omogoča hitrejšo vodenje upravnih postopkov.

II. OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV PO ČLENIH

K 1. členu:

Predlagana uredba z namenom, da se izogne, prepreči ali zmanjša škodljive učinke zaradi izpostavljenosti okoljskemu hrupu, določa stopnje varstva pred hrupom, mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju, ukrepe varstva pred hrupom, ocenjevanje kazalcev hrupa, podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, vsebino okoljevarstvenega dovoljenja, vsebino strokovne ocene skladnosti obratovanja virov hrupa, vsebino ocene obremenjenosti okolja s hrupom in začasne metode za ocenjevanje kazalcev hrupa in njihove prilagoditve.

Zaradi prenosa dela zahtev Direktive 2002/49/ES v slovenski pravni red, je v drugem odstavku obravnavanega člena urejen sklic na to direktivo.

Glede na veljavno ureditev, je v predlagani uredbi nova vsebina ocena obremenjenosti okolja s hrupom.

K 2. členu:

V 2. členu je opredeljena uporaba določb predlagane uredbe. Uredba se uporablja za hrup, ki ga v okolju povzročajo stalno ali občasno en ali več virov obremenjevanja okolja s hrupom.

V drugem odstavku obravnavanega člena so določene izjeme glede uporabe. Uredba se ne uporablja za hrup, ki ga povzroča izpostavljen človek sam, hrup zaradi domačih dejavnosti, hrup, ki ga proizvajajo sosedje, hrup, ki ga povzročajo domače živali, hrup na delovnem mestu, hrup, ki nastane znotraj prevoznih sredstev, hrup, ki ga povzročajo ladje, hrup zaradi vojaških, obrambnih ali zaščitnih dejavnosti na območjih za potrebe obrambe ter območjih za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ali hrup, ki nastane pri izvajanju medicinske, policijske in druge pomoči. To pomeni, da se ti viri hrupa ne upoštevajo pri ocenjevanju celotne obremenitve okolja s hrupom.

Glede na veljavno ureditev, je v predlagani uredbi določeno, da se uredba ne nanaša tudi na hrup, ki ga povzročajo ladje in domače živali.

K 3. členu:

V 3. členu predlagane uredbe so opredeljeni izrazi, ki niso določeni v ZVO-1.

Glede na veljavno ureditev so v predlagani uredbi dodani in pojasnjeni izrazi :celotna obremenitev, ekvivalentna raven hrupa, gradbišče, industrijski kompleks, kraj, linijski vir hrupa, območje podrobnejše rabe prostora, površina podrobnejše namenske rabe prostora in vplivno območje vira hrupa.

K 4. členu:

V 4. členu predlagane uredbe so zaradi varstva pred hrupom za območja podrobnejše namenske rabe določene štiri stopnje varstva pred hrupom in posebno »mirno območje poselitve«, ki se lahko nahaja samo na II. območju varstva pred hrupom. Stopnje varstva pred hrupom so standardi kakovosti okolja, kot so opredeljeni s prvim in drugim odstavkom 23. člena ZVO-1.

Razvrščanje območij podrobnejše namenske rabe prostora v območja različnih stopenj varstva pred hrupom je bilo v slovenskem pravnem redu uveljavljeno že leta 1976 z Zakonom o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju in se v tej obliki uporablja v zakonodaji skoraj vseh držav članic Evropske unije. Stopnje varstva pred hrupom so se v zakonu iz leta 1976, Uredbi o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 45/95, 66/96, 59/02 – ZJZ in 41/04 – ZVO-1) in Uredbi o hrupu zaradi cestnega in železniškega prometa (Uradni list RS, št. 45/95 in 41/04 – ZVO-1) nanašale na varstvo ljudi pred izpostavljenostjo hrupu.

Uvedba posebnega varstva pred hrupom za »mirna območja na prostem« in za »mirna območja poselitve« je iz leta 2005, ko so se z Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10) v slovenski pravni red prenesle določbe Direktive 2002/49/ES. Varstvo pred hrupom na »mirnem območju na prostem« se nanaša tako na varstvo ljudi kot tudi na varstvo narave pred hrupom, varstvo na »mirnem območju v strnjem naselju« pa se nanaša na posebno varstvo ljudi pred hrupom znotraj območja II. stopnje varstva pred hrupom.

Slovenska rešitev razvrščanja območij podrobnejše namenske rabe prostora je zelo podobna zakonodajnim rešitvam razvrščanja območij zaradi varstva pred hrupom v državah centralne Evrope, zlasti zakonodajni rešitvi tega področja v Nemčiji, Avstriji in Švici.

V obravnavanem členu so v skladu z drugim odstavkom 23. člena ZVO-1 določena tudi merila ranljivosti okolja, na podlagi katerih se posamezna območja podrobnejše namenske rabe uvrščajo v enega od štirih območij varstva pred hrupom.

Za merilo ranljivosti okolja je v tej uredbi prevzeta ranljivost ljudi zaradi hrupa pred najbolj izpostavljenim delom fasade na stavbi z varovanimi prostori. Za varovani prostor v stavbi se v skladu s 16. točko 3. člena uredbe šteje prostor v stavbi, v katerem se opravlja vzgojno-varstvena ali izobraževalna dejavnost ali dejavnost zdravstvenih domov, zdravstvenih postaj, bolnišnic ali klinik v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, in prostori v stanovanjih, v katerih se ljudje zadržujejo dlje časa (npr. spalnice, dnevne sobe, otroške sobe, bivalne kuhinje ipd.).

Stopnja varstva pred hrupom je najnižja na območju IV. stopnje varstva pred hrupom, kjer namenska raba prostora (proizvodna dejavnost, prometna infrastruktura in podobno) ne omogoča doseganje nizkih ravni obremenjenosti okolja s hrupom. Stopnja varstva pred hrupom je najvišja na območju I. stopnje varstva pred hrupom, kjer iz same namenske rabe prostora (mirno območje na prostem) izhaja, da je doseganje nizkih ravni obremenjenosti okolja s hrupom izvedljivo in tudi upravičeno.

Zaradi lastnosti naravnega širjenja hrupa (pri podvojeni razdalji se raven hrupa točkastega vira zniža za 6 dB, raven hrupa linijskega vira, kot je na primer cesta, pa za 3 dB) so v tretjem odstavku obravnavanega člena dodani pogoji za zvezni prehod med območji najvišje in najnižje stopnje varstva pred hrupom. Med I. in IV. območjem varstva pred hrupom ter med II. in IV. območjem varstva pred hrupom mora biti III. območje varstva pred hrupom, ki obkroža IV. območje varstva pred hrupom v širini 1000 metrov. Širina tega III. območja varstva pred hrupom je lahko manjša od 1000 metrov samo, če zaradi naravnih ovir širjenja hrupa ali ukrepov varstva pred hrupom ali zaradi drugih razlogov na I. oziroma na II. območju varstva pred hrupom niso presežene mejne vrednosti kazalcev hrupa, določene za to območje.

Za razvrščanje posameznega območja podrobnejše namenske rabe v enega od štirih stopenj varstva pred hrupom je na podlagi tretjega odstavka 23. člena ZVO-1 pooblaščen minister, pristojen za okolje.

Predlagana ureditev je vsebinsko enaka kot veljavna.

K 5. členu:

V 5. členu predlagane uredbe so opredeljene:

- mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja s hrupom in
- mejne vrednosti kazalcev hrupa za obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzročajo posamezni viri hrupa pri običajnih pogojih obratovanja.

Mejne vrednosti za celotno obremenitev okolja s hrupom

Mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja štejejo v skladu z drugim odstavkom 23. člena ZVO-1 za merila obremenjenosti okolja, na podlagi katerih se posamezna območja uvrščajo v eno od štirih stopenj varstva pred hrupom (od I. do IV. območja varstva pred hrupom). Mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja se za posamezno območje varstva pred hrupom izražajo kot imisijske vrednosti ravni hrupa in so za:

- celotno obremenitev okolja s hrupom enake vrednostim kazalcev hrupa $L_{noč}$ in L_{dvn} iz preglednice 1 v prilogi 1 te uredbe,
- celotno obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzroča obratovanje enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in večjega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča, enake vrednostim kazalcev hrupa $L_{noč}$ in L_{dvn} iz preglednice 2 v prilogi 1 uredbe.

Direktiva 2002/49/ES o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa sicer ne določa mejnih vrednosti za celotno obremenitev okolja s hrupom, pač pa zahteva, da države članice poročajo o številu ljudi, ki živijo v stavbah, ki so izpostavljene na najbolj izpostavljenem delu fasade vsakemu od naslednjih vrednosti kazalcev hrupa:

- L_{dvn} v dBA: 55-59, 60-64, 65-69, 70-74, > 75 in
- $L_{noč}$ v dBA: 45-49, 50-54, 55-59, 60-64, 65- 69, > 70.

Iz poročevalskih obveznosti za Slovenijo velja, da je treba v skladu z mejnimi vrednostmi za celotno obremenitev, ki so določene s predlagano uredbo, poročati o izpostavljenosti prebivalstva, ki prebiva:

- na III. in IV. območju varstva pred hrupom (mejne vrednosti iz preglednice 1 v prilogi 1 uredbe) ter
- ob prometni infrastrukturi, ki šteje v skladu s to uredbo za vir hrupa in za katero veljajo mejne vrednosti iz preglednice 2 v prilogi 1 uredbe.

Mejne vrednosti za emisije vira hrupa

Mejne vrednosti kazalcev hrupa za obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzroča posamezni vir hrupa pri običajnih pogojih obratovanja, štejejo v skladu z drugim odstavkom 17. člena ZVO-1 za mejne vrednosti emisije vira hrupa. Mejne vrednosti kazalcev hrupa za obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzroča posamezni vir hrupa pri običajnih pogojih obratovanja, se za posamezno območje varstva pred hrupom izražajo kot imisijske vrednosti ravni hrupa, ki so posledica emisije vira hrupa, in so za:

- obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzroča obratovanje linijskega vira, večjega letališča ali pristanišča, enake vrednostim kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$, in L_{dvn} iz preglednice 3 v prilogi 1 uredbe,
- obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzroča obratovanje naprave, obrata, industrijskega kompleksa, letališča, ki ni večje letališče, heliporta, objekta za pretovor blaga ali odprtega parkirišča, enake vrednostim kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$, in L_{dvn} iz preglednice 4 v prilogi 1 uredbe,
- konično raven obremenitve okolja s hrupom, ki jo povzroča obratovanje letališča, heliporta, pristanišča, objekta za pretovor blaga, naprave, obrata ali industrijskega kompleksa, enake vrednostim kazalcev konične ravni hrupa L_1 iz preglednice 5 v prilogi 1 uredbe,
- obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzroča gradbišče, enake vrednostim kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$, L_{dvn} in L_1 iz preglednice 6 v prilogi 1 uredbe.

V šestem odstavku obravnavanega člena je določeno, da mejne vrednosti za $L_{večer}$ in L_1 za večer in noč, določene za obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzroča obratovanje naprave, obrata, industrijskega kompleksa, letališča, ki ni večje letališče, heliporta, objekta za pretovor blaga ali odprtega parkirišča, veljajo za I. in II. območje varstva pred hrupom ob nedeljah in dela prostih dneh tudi kot mejne vrednosti za obdobje dneva. V osmem odstavku obravnavanega člena je določeno, da se mejne vrednosti kazalcev hrupa gostinskega ali zabavišnega lokala in hrupa gradbišča, ki obratuje ob sobotah po 16. uri ali ob nedeljah ali dela prostih dnevih, uporabljajo za ekvivalentne ravni hrupa med obratovanjem vira hrupa.

Glede na veljavno ureditev so v predlagani uredbi dodatno določene mejne, ki se uporabljajo kot ekvivalentne ravni hrupa, na podlagi katere se ocenjuje hrup iz gostinskega ali zabavišnega lokala, ki uporablja zvočne naprave zunaj stavbe, in za gradbišče, ki obratuje v sobotah, nedeljah ali dela prostih dnevih (določba tretjega odstavka 6. člena predlagane uredbe).

K 6. členu:

V 6. členu predlagane uredbe so opredeljene metode ocenjevanja kazalcev hrupa, ki so povzete po metodah ocenjevanja kazalcev hrupa iz Direktive 2002/49/ES.

Kot je pojasnjeno k predhodnemu členu, je glede na veljavno ureditev v tretjem odstavku obravnavanega člena dodatno določeno ocenjevanje hrupa za gostinske lokale in gradbišča.

K 7. členu:

V 7. členu predlagane uredbe je kot mesto ocenjevanja kazalcev hrupa, ki ga povzroča posamezni vir hrupa, opredeljeno mesto ocenjevanja pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb z varovanimi prostori v skladu s standardom SIST ISO 1996-2. Določba tega člena se sklicuje na standard po predpisih o standardizaciji na podlagi prvega odstavka 22. člena ZVO-1.

Če se ocenjuje kazalce hrupa, ki ga povzroča vir hrupa na prostem tako, da v razdalji do 500 metrov od vira hrupa ni stavb z varovanimi prostori, se za mesto ocenjevanja izbere mesto na prostem v razdalji 500 metrov od vira hrupa.

Predlagana ureditev je vsebinsko enaka veljavni.

K 8. členu:

V 8. členu predlagane uredbe so določene zahteve v zvezi z ocenjevanjem kazalcev hrupa, in sicer glede:

- ocenjevanja celotne obremenitve okolja s hrupom,
- ocenjevanja obremenitve okolja s hrupom, ki ga povzroča posamezni vir hrupa,

- obveznosti ocenjevanja celotne obremenitve okolja s hrupom pri pripravi poročila o vplivih nameravanega posega na okolje ali vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja,
- izvajanja ocenjevanja hrupa, ki ga lahko opravi oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa za emisije hrupa v skladu 101.a členom ZVO-1.

Predlagana ureditev je vsebinsko enaka veljavni.

K 9. členu:

V 9. členu predlagane uredbe je določena čezmerna obremenitev okolja s hrupom za celotno obremenitev okolja in čezmerna obremenitev okolja hrupom, ki ga pri običajnih pogojih obratovanja povzroča posamezni vir hrupa z emisijo hrupa.

Celotna obremenitev okolja s hrupom je čezmerna:

- če vrednost kazalca hrupa $L_{noč}$ ali L_{dvn} presega mejno vrednost, določeno v preglednici 1 iz priloge 1 te uredbe, oziroma
- če vrednost kazalca hrupa $L_{noč}$ ali L_{dvn} presega mejno vrednost, določeno v preglednici 2 iz priloge 1 uredbe in je hrup posledica obratovanja enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in večjega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča.

Posamezni vir hrupa povzroča čezmerno obremenitev okolja z emisijo hrupa:

- če vrednost kazalca hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ ali L_{dvn} presega mejno vrednost, določeno v preglednici 3 priloge 1 uredbe in gre za hrup, ki je posledica obratovanja linijskega vira ali obratovanja večjega letališča ali pristanišča,
- če vrednost kazalca hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$ ali L_{dvn} presega mejno vrednost, določeno v preglednici 4 priloge 1 uredbe in gre za hrup, ki je posledica obratovanja odprtega parkirišča,
- če vrednost kazalca hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$, L_{dvn} in L_1 presega mejno vrednost, določeno v preglednici 4 in preglednici 5 priloge 1 uredbe in gre za hrup, ki je posledica obratovanja naprave, obrata, industrijskega kompleksa, letališča, ki ni večje letališče, heliporta ali objekta za pretovor blaga,
- če vrednost kazalca hrupa L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$, L_{dvn} in L_1 presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 uredbe ali ekvivalentna raven hrupa, ob sobotah po 16. uri, nedeljah ali dela prostih dneh, presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 te uredbe za nočni čas, in gre za hrup, ki je posledica obratovanja gradbišča.

Z določbami iz osmega in devetega odstavka obravnavanega člena se za linijski vir hrupa šteje, da obremenitev okolja s hrupom ni čezmerna, če so upoštevani tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa ter so v vplivnem območju vira hrupa na obstoječih varovanih prostorih načrtovani ali izvedeni ukrepi pasivne protihrupne zaščite.

V desetem in enajstem odstavku je opredeljen način upoštevanja tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičenih ukrepov za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa ter dokazovanje izvedbe ukrepov pasivne protihrupne zaščite.

Z določbami dvanajstega odstavka je opredeljeno, da se v primeru čezmerne obremenitve okolja s hrupom zaradi obratovanja gradbišč lahko uporabijo tudi ukrepi pasivne protihrupne zaščite, če so upoštevani tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa.

Določbe trinajstega odstavka opredeljujejo, da je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če je hrup posledica obratovanja gostinskega ali zabavišnega lokala, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave, in če ekvivalentna raven hrupa, ocenjena v času obratovanja zvočnih naprav, presega mejno vrednost, določeno za hrup v preglednici 4 priloge 1 uredbe.

Glede na veljavno ureditev, je v predlagani uredbi dodatno določen primer, kdaj je hrup čezmeren za gradbišča (sedmi odstavek) in primeri, ko se šteje da vir hrupa ni čezmeren (osmi, deveti, deseti, enajsti, dvanajsti in trinajsti odstavek uredbe).

K 10. členu:

V 10. členu predlagane uredbe so v skladu s prvim odstavkom 17. člena ZVO-1 določene zahteve po zmanjšanju emisij hrupa za nov vir hrupa, ki ne sme povzročiti čezmerne obremenitve okolja s hrupom oziroma ne sme povečati obremenitve okolja s hrupom, če je celotna obremenitev okolja že čezmerna.

Če gre za nov linijski vir hrupa na območju varstva pred hrupom, se šteje, da v skladu z določbami 9. člena uredbe zaradi novega vira hrupa obremenitev okolja ni čezmerna, če so upoštevani tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa ter so v vplivnem območju vira hrupa na obstoječih varovanih prostorih načrtovani ali izvedeni ukrepi pasivne protihrupne zaščite.

Predlagana ureditev je vsebinsko enaka veljavni.

K 11. členu:

V državah članicah EU je varstvo pred hrupom zaradi obratovanja gradbišč urejeno na naslednje načine:

- določene so posebne mejne vrednosti kazalcev hrupa, ki nastaja zaradi izvajanja gradbenih del (Nemčija, Danska, Nizozemska, Madžarska, Švedska),
- določeno je dopustno preseganje splošnih mejnih vrednosti kazalcev hrupa, ki so predpisane za vire hrupa (Avstrija),
- določeno je dopustno preseganje dejanske obremenitve območja s hrupom, izmerjene pred začetkom izvajanja gradbenih del (Avstrija, Francija),
- predpisana je pridobitev posebnega dovoljenja za občasno prekoračitev splošnih mejnih vrednosti za obremenjenost okolja s hrupom (Italija, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska),
- predpisani so ukrepi za preprečevanje širjenja hrupa iz gradbišč (Švica),
- hrup iz gradbišč ni reguliran (Belgija, Španija, Češka, Hrvaška).

S predlagano uredbo so za hrup iz obratovanja gradbišč določene posebne mejne vrednosti (preglednica 6 iz priloge 1), na podlagi določb 11. člena uredbe pa je treba zaradi zmanjšanja emisije hrupa zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov:

- gradnjo v skladu z zadnjim stanjem gradbene tehnike,
- uporabo strojev, skladnih z zahtevami iz predpisa, ki ureja emisijo hrupa strojev, ki se uporabljajo na prostem,
- optimiziranje obratovalnega časa strojev iz prejšnje točke na gradbišču,
- celovito urejanje prevoza za potrebe gradnje,
- uporabo začasnih protihrupnih zaslonov,
- izvajanje lastnega ocenjevanja hrupa v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa, in
- dostopnost javnosti rezultatov ocenjevanja hrupa.

Za primer gradnje objekta, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje, je v drugem odstavku tega člena določeno, da se za obratovanje gradbišč obremenitev okolja s hrupom ugotavlja na podlagi ocene obremenjenosti okolja s hrupom iz priloge 4 uredbe. Ocena obremenjenosti okolja s hrupom, ki ga povzroča obratovanje gradbišča, je priloga k poročilu o vplivih na okolje.

Glede na veljavno ureditev je v tem členu na novo urejeno varstvo pred hrupom, ki ga povzročajo gradbišča kot vir hrupa.

K 12. členu:

V 12. členu predlagane uredbe so zaradi zmanjševanja emisij hrupa v skladu s prvim odstavkom 17. člena ZVO-1 določene zahteve v zvezi z obratovanjem vira hrupa, in sicer gre za prepoved obratovanja, če vir hrupa povzroča čezmerno obremenitev okolja, in zavezo upravljavca vira, da zagotavlja izvajanje ukrepov varstva pred hrupom.

Določbe tega člena tudi opredelijo, da so ukrepi varstva pred hrupom za obstoječe ceste, železniške proge, večje letališče in poselitvena območja podrobneje določeni v operativnih programih varstva pred hrupom, za vire hrupa, ki so naprava, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega, ali naprava za obdelavo odpadkov, pa v okoljevarstvenem dovoljenju. Ukrepe varstva pred hrupom za druge vire hrupa odredi pristojni inšpektor v okviru izvajanja inšpekcijskega nadzora.

Predlagana ureditev je vsebinsko enaka veljavni.

K 13. členu:

Določbe 13. člena se nanašajo na spremembe namenske rabe prostora, ki bi pomenile, da bo območje izpolnjevalo pogoje za strožjo stopnjo varstva pred hrupom. Če iz ocene celotne obremenitve s hrupom izhaja, da obstoječa obremenitev s hrupom presega mejne vrednosti, je sprememba načrtovane namenske rabe prostora dopustna, če so za to območje varstva pred hrupom zagotovljeni potrebni ukrepi varstva pred hrupom.

V tem členu so glede na veljavno ureditev na novo urejene zahteve za zagotavljanje zaščite pred hrupom za območja načrtovane spremembe namenske rabe prostora.

K 14. členu:

V 14. členu predlagane uredbe so na podlagi drugega odstavka 17. člena ZVO-1 določeni viri hrupa, katerih upravljavci so zavezanci za zagotavljanje obratovalnega monitoringa.

Predlagana ureditev je vsebinsko enaka veljavni.

K 15. členu:

Na podlagi tretjega odstavka 17. člena ZVO-1 je v prvem odstavku 15. člena predlagane uredbe določeno, da morata upravljavec letališča z vzletno stezo, daljšo od 2 100 metrov, in upravljavec pristanišča, ki lahko sprejme plovila z več kot 1 350 bruto registrskimi tonami, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

V drugem odstavku obravnavanega člena je določeno, da ministrstvo za napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja v skladu z 72. členom ZVO-1, če obratovanje naprave glede emisij hrupa izpolnjuje tudi zahteve iz te uredbe.

V tretjem odstavku tega člena je določeno, da ministrstvo za napravo za obdelavo odpadkov odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka 20. člena ZVO-1, če obdelava odpadkov v napravi glede emisij hrupa izpolnjuje tudi zahteve iz te uredbe.

V predlagani uredbi so natančneje kot v veljavni ureditvi določeni viri hrupa, katerih upravljavci morajo pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Zaradi zahtev Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah in Direktive 2008/98/ES o odpadkih morajo biti zahteve glede hrupa določene v okoljevarstvenem dovoljenju za naprave, ki lahko povzročijo onesnaževanje večjega obsega in v okoljevarstvenem dovoljenju za naprave za obdelavo odpadkov. Ureditev glede okoljevarstvenega dovoljenja za hrup, ki ga morajo pridobiti upravljavci pristanišča in letališče pa je enaka kot v veljavni, le da je v predlagani ureditvi določen prag, pod katerim letališču ali pristanišču dovoljenja ni treba pridobiti.

K 16. členu:

Na podlagi tretjega odstavka 17. člena ZVO-1 so v 16. členu predlagane uredbe določeni pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja.

Predlagana ureditev glede pogojev za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za določene vire hrupa je vsebinsko enaka veljavni.

K 17. členu:

Na podlagi tretjega odstavka 17. člena ZVO-1 je v prvem odstavku 17. člena uredbe določena podrobnejša vsebina vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za vir hrupa iz prvega odstavka 15. člena uredbe (letališče z vzletno stezo, daljšo od 2 100 metrov, in pristanišče, ki lahko sprejme plovila z več kot 1 350 bruto registrskimi tonami).

V drugem odstavku obravnavanega člena je določeno, da morata vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, in vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo za obdelavo odpadkov vsebovati tudi podatke o:

- vrsti vira hrupa,
- zmogljivosti vira hrupa in vrsti procesa, zaradi katerega nastaja emisija hrupa v okolje,
- predlogu ukrepov varstva pred hrupom in predlogu za izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa in
- ukrepih za preprečevanje hrupa in nadzor nad obratovanjem naprave ob zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi ter za zmanjševanje hrupa in omejitve glede časovnega trajanja in največjih dovoljenih emisij hrupa.

V skladu z določbami 74. člena ZVO-1 se z okoljevarstvenim dovoljenjem za naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, določijo vsi ukrepi in pogoji za izpolnitev splošnih zahtev za zagotavljanje varstva okolja (prvi odstavek 70. člena ZVO-1) in drugih, za obratovanje naprave predpisanih okoljevarstvenih zahtev. Tako okoljevarstveno dovoljenje med drugim vsebuje tudi zahteve oziroma ukrepe, ki jih mora izvajati upravljavec naprave in se nanašajo na obratovanje naprave v izrednih razmerah pri obratovanju, to je v razmerah pri njenem zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi.

Določbe 74. člena ZVO-1 v zvezi z izvajanjem ukrepov pri obratovanju naprave v izrednih razmerah pri obratovanju so še podrobneje opredeljene v 24. členu Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15). Peti odstavek navedenega člena določa, da pristojni upravni organ v okoljevarstvenem dovoljenju za tako napravo določi med drugim tudi »ukrepe za preprečevanje in nadzor nad izrednimi razmerami pri obratovanju naprave ter za zmanjševanje njihovih posledic, pa tudi omejitve glede časovnega trajanja in največjih dovoljenih emisij v vode in zrak«.

Tudi zaključki o BAT za nekatere tehnike določajo zahteve glede priprave in izvajanja programov ukrepov za primere obratovanja naprav v izrednih razmerah, med katerimi je tudi obvladovanje emisije hrupa v primerih izrednih razmer pri obratovanju. Taka zahteva je povsem jasno zapisana v predlogu zaključkov o BAT za velike kurilne naprave (BAT LCP – junij 2016) ter s pripombo, če je to primerno, v predlogu zaključkov o BAT za naprave za obdelavo odpadkov (BAT WT december 2015). V skladu z zaključki o BAT se povečanje emisije snovi in energije v okolje zaradi obratovanja naprave v izrednih razmerah pri obratovanju šteje kot razumljiv dogodek, katerega posledice na okolje in zdravje pa je treba v največji možni meri omiliti, pojavnost obratovanja v izrednih razmerah pri obratovanju pa omejiti na razumen čas trajanja, pri čemer mora upravljavec naprave zagotoviti izvajanje vseh omilitvenih ukrepov, opredeljenih v BAT referenčnih dokumentih.

V tretjem odstavku obravnavanega člena je določeno, da je sestavni del vlog za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja tudi ocena obremenjenosti okolja s hrupom iz priloge 4 uredbe.

Predlagana uredba veljavne ureditve bistveno ne spreminja.

K 18. členu:

V prvem odstavku 18. člena je določena podrobnejša vsebina okoljevarstvenega dovoljenja za vir hrupa iz prvega odstavka 15. člena predlagane uredbe (letališče z vzletno stezo, daljšo od 2 100 metrov, in pristanišče, ki lahko sprejme plovila z več kot 1 350 bruto registrskimi tonami).

V drugem odstavku je opredeljeno, da se v okoljevarstvenem dovoljenju za napravo za obdelavo odpadkov in v okoljevarstvenem dovoljenju za napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, določijo tudi:

- vrsta vira hrupa,
- zmogljivost vira hrupa in vrsta procesa, zaradi katerega nastaja emisija hrupa v okolje,
- ukrepi varstva pred hrupom in način izvajanja obratovalnega monitoringa hrupa in
- ukrepi za preprečevanje hrupa in nadzor nad obratovanjem naprave ob zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi ter ukrepi za zmanjševanje hrupa in omejitve glede časovnega trajanja in največjih dovoljenih emisij hrupa.

Predlagana uredba veljavne ureditve bistveno ne spreminja.

K 19. členu:

Na podlagi šestega odstavka 17. člena ZVO-1 je v 19. členu predlagane uredbe določena vsebina strokovne ocene, ki jo mora zagotoviti upravljavec vira hrupa, ki ni vir hrupa iz 15. člena uredbe, za katerega je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

Na podlagi strokovne ocene se ugotavlja usklajenost vira hrupa z zahtevami te uredbe v upravnem postopku pridobitve gradbenega dovoljenja, kadar je gradbeno dovoljenje zahtevano v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov.

Strokovno oceno o skladnosti izdelata oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa za emisije hrupa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

Predlagana uredba veljavne ureditve bistveno ne spreminja.

K 20. členu:

V 20. členu predlagane uredbe je določeno, da mora upravljavec vira hrupa, za katerega je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, na mestu, ki je dostopno javnosti, zagotoviti knjigo pripomb, pobud in mnenj (knjiga pripomb) ter se sproti do njih opredeliti.

V drugem odstavku je določena vsebina knjige pripomb.

Knjige pripomb ni treba zagotoviti, če ima upravljavec vira hrupa uveden sistem ravnanja z okoljem po standardu SIST EN ISO 14001 ali je vključen v sistem okoljskega vodenja organizacij v skladu z ZVO-1.

Predlagana uredba veljavne ureditve bistveno ne spreminja.

K 21. členu:

V 21. členu predlagane uredbe je določen nadzor nad izvajanjem uredbe, ki ga izvajajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

K 22. členu:

V 22. členu predlagane uredbe so določene globe za prekrške.

K 23. členu:

V 23. členu prehodnih določb je določeno, da se postopki, začeti na podlagi Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10) za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje vira hrupa, za katerega v skladu s predlagano uredbo ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja, ustavijo.

Okoljevarstvena dovoljenja za vire hrupa, ki so bila izdana na podlagi Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, in za katera okoljevarstvenega dovoljenja v skladu s to uredbo ni treba pridobiti, se šteje, da so prenehala veljati, ministrstvo pa najpozneje v petih letih od uveljavitve te uredbe izda odločbo, s katero ugotovi, da je okoljevarstveno dovoljenje prenehalo veljati.

Takšna ureditev je skladna z določbami 79., 85. oziroma 91. člena ZVO-1, ki določajo, da okoljevarstveno dovoljenje preneha veljati tudi s prenehanjem delovanja naprave. Določeni viri hrupa po predlagani uredbi niso več naprave, za katere je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Zaradi tega je za njih predvideno tudi prenehanje veljavnosti dovoljenja.

K 24. členu:

Prvi odstavek 24. člena predlagane uredbe določa, da se okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 68. in 82. člena ZVO-1 štejejo za okoljevarstvena dovoljenja, izdana v skladu s to uredbo, če gre za vire hrupa, za katere je treba imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s to uredbo.

V drugem odstavku je določeno, da ne glede na določbe šestega odstavka 9. člena predlagane uredbe obremenitev okolja s hrupom zaradi obratovanja naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje

okolja večjega obsega in za katero je bilo okoljevarstveno dovoljenje izdano na podlagi 68. člena ZVO-1 in v skladu s 14.a členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, ni čezmerna, ni čezmerna, če so vrednosti kazalcev hrupa izven parcelne meje naprave pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb varovanih prostorov ne presegajo mejnih vrednosti, določenih v preglednici 4 priloge 1 uredbe za IV. območje varstva pred hrupom, na vplivnem območju vira hrupa pa so izvedeni tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa, in:

1. so na obstoječih varovanih prostorih izvedeni ukrepi pasivne protihrupne zaščite,
2. so obstoječi varovani prostori že zvočno izolirani v skladu s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah,
3. so obstoječi objekti, pri gradnji katerih bi obremenitev zaradi vira hrupa morala biti upoštevana,
4. so lastniki varovanih prostorov odklonijo ali ne omogočijo izvedbe ukrepov ali so varovani prostori nenaseljeni, ali
5. je izvedba ukrepov na obstoječih objektih zaradi slabega gradbenega stanja ni mogoča oziroma bi lahko ogrozila statično stabilnost stavbe z varovanimi prostori.

Izpolnjevanje zahtev iz drugega odstavka se dokazuje na podoben način, kot je določeno dokazovanje zahtev za linijske vire hrupa iz enajstega odstavka 9. člena predlagane uredbe.

V petem odstavku je določeno, da mora upravljavec obstoječega vira hrupa iz prvega odstavka 15. člena (letališče z vzletno stezo, daljšo od 2 100 metrov, in pristanišče, ki lahko sprejme plovila z več kot 1.350 bruto registrskimi tonami) pridobiti okoljevarstveno dovoljenje najkasneje do 31. decembra 2020.

K 25. členu:

Prehodna določba predvideva prenehanje veljavnosti zdaj veljavne Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10).

K Prilogam

Priloge 1, 2, in 3 v predlagani uredbi so vsebinsko enake kot v veljavni. Priloga 4 je nova, ureja pa vsebino ocene obremenjenosti okolja s hrupom. Njen namen je zagotoviti dvig kakovosti vloge za okoljevarstveno soglasje in okoljevarstveno dovoljenje.

K 26. členu:

V 26. členu je določen *vacatio legis*, ki je petnajst dan po objavi uredbe v Uradnem listu Republike Slovenije.